

جلد دوم

فرهنگ تو فیق

نخستین دیکسیونر فکاهی دنیا
شامل بیش از چهار هزار واژه فکاهی و انتقادی
و دهها کاریکاتور و شعر و اطیفه و بحر طولی

فرهنگ توفیق

نخستین دیکسیونر فکاهی در دنیا

شامل ۴۳۱۵ واژه فکاهی و انتقادی
«بترتیب حروف الفباء»

(۲) بحر طویل، ۳ شعر، ۳۰ لطیفه، ۱۶ کاریکاتور و ۱۶۵ تصویر)

جلد دوم

از حرف «ف» تا «ی»

بانضمام «فرهنگ مخصوص»، «فرهنگ محلی»،
«فرهنگ صور» و «تفسیراللغات»

نشریه شماره ۲

كتاب توفيق

کلیه حقوق منحصر آ بروزنامه توفیق تعلق دارد
نقل ، اقتباس و تقلید بهر صورت ممنوع است

چاپ رنگین - ۱۳۴۴

بها : دو چوب !

فوق العادة روز نامه توفیق

تقدیم بروان پاک
« استاد دهخدا »
پدر فرهنگ زبان پارسی

این کتاب را به هیچکس قرض ندهید
چون هرگز بشما پس نخواهد داد !

نگویند از سر بازیجه حرفی
کفر آن پندی نگیرد صاحب هوش
«سعده»

دیباچه جلد دوم

در عصر ما و بویژه در میهن‌ما مطبوعات فکاهی از انگیزه‌های مؤثر شوق و رغبت مردم بخواندن کتاب و مطبوعات است - شوق و رغبتی که از نخستین نیازمندی‌های مردم در زندگی معاصر شمار می‌رود زیرا بشریت در دوران اضطراب و دلهره و وحشت و تزلزل اندیشه بسی‌می‌برد، دورانی که با پیشرفت سریع دانش و صنعت و ریشه دو اندن «ماشین» در همه پدیده‌های زندگی و کشف سلاحهای مخرب و هو‌لناکی که اگر «خدای نکرده» روزی بکار روند، گردد زمین را به‌تل خاکستر آتمی و ویرانه‌ای وحش‌زای مبدل می‌سازند نیاز به احتسابی از «چدن» دارد، عصری که روز بروز سطح زندگی را بالا می‌برد و در عین پدید آوردن ابزارهای زندگی راحت و وسایل آسا بش بخش و اثاث‌های تجملی زیبا و دلپذیر، برای بدت آوردن آنها ناگزیر افراد بشررا بتکوش و فعالیت روزافرون و طاقت فرسا و به کار انداختن همه نیروهای بدنی و عقلی بیش از حد متعارف بر می‌انگیزد و در نتیجه اعصاب را خسته و فرسوده می‌سازد و چه بسا که این‌گونه رنج‌های روان‌فرسا بموازات آینهای رقابت و همچشمی و کشمکش‌های گوناگون دیگر در راه «تلاش معاش» به بیماری‌های روانی حیرت‌افزا منجر می‌گردد چنانکه آمارها و بررسی‌های دانشمندان نشان میدهد که همدوش با ترقیات دانش‌های پزشکی و روانکاوی و روانشناسی روز بروز و دمیدم برمیزان بیماران روانی در سراسر جهان افزوده می‌شود. نامه‌های پیشرفت دانش‌های مادی سرعتی بر قرآن، با ادب و هر آنچه تسلی بخش روان‌آدمی است، بشریت را با «حیرت» و هراس و دلهره شگفتی‌آوری رو برو کرده است و روز بروز برموجبات این «حیرت» و دلهره افزوده می‌شود . کیست که در یک ستون روزنامه‌ای خبرهای مر بوط بترقیات فضائی را بخواند و در ستون دیگر چشم بخبرهای جنگها و گشتارهای فجیع نیفتند ، و دچار حیرت جنون‌آور نشود؟ و پس از تجزیه و

تحلیل چنین ناهمانگی عمیقی میان دو فیروی خرد و عاطفه بشر معاصر ،
بر خود نلر زد و اعصابش دچار شنج دردناکی نشوه ؟

در چنین شرایطی است که مردم عصر ما بجستجوی وسیله های سالمی
برهی خیزند و نیازشیدیدی به تفریح و سرگرمی در خود احساس میکنند، از هر
چه مایه غم و آنده و حیرت و دلهره گردد می گریزند و بدنبال وسایلی میروند
که آنان را بخنده و تفریح و نیشخند و تمسخر این جهان حیرت انگیز و پرآشوب
و دغدغه آمیز برانگیزد و پیداست که بهترین وسیله برای چنین مردمی
مطبوعات انتقادی و فکاهی است و اینکه نوشتم « بویژه در میهن ما » از این رو
است که گذشته از شرایط جهانی مذکور ، در میهن ما هنوز مردم شوق ورغبتی
به مطالعه و کتاب خواندن نشان نمیدهدند و توان گفت که مطبوعات فکاهی
ساده ترین و عملی ترین مکتب برای عادت دادن مردم به خواندن کتاب و
مطبوعات است .

با این چند سطر موجز شاید تو انتهی باشم اندکی روشن کنم که ادعای
نتمارنده در باره رور نامه توفیق مباین یا گزاره گویی یا مداهنه نیست .

انتقاد اجتماع و مطالعه گویی و هزل سرایی از نظر تاریخ ادبیات
ایران هر چند به نسبت مدیحه سرایی ووصف طبیعت و حمامه و غزل و غزل و
رثا و هجو و دیگر موضوعهایی که از لحاظ محتوی در آثار گذشتگان دیده
میشود افزون نیست اما آنچه هم بیانگار مانده بسیار ارزش نده و گرانمایه است
و کمتر شاعری است که با همه تملق گویی و مدیحه سرایی باز هم جسته و گریخته
در ضمن همان مضامین مدیحه یا رثا یا هجو یا غزل و حتی قطعه ها یا قصاید
حکمت آمیز بشکایت از روزگار و انتقاد از وضع اجتماع و خویهای تکوهیده
بسیاری از طبقات مردم خویش اشاره نکرده باشد و اگر آثار متصرفان یا
شاعرانی همچون ناصر خسرو را در نظر آوریم در خواهیم یافت که آنان در
ضمن اندیشه ها و تعالیم انسانی خویش همه صفات تکوهیده مردم روزگار
خود را بیاد انتقاد گرفته اند و با نهایت تأسف با یادگرفت در این باره و در
خصوص بسیاری از محتویات آثار ادبی گذشتگان هنوز تحقیق و تتبع همه
جانبه و ووافی انجام نگرفته و در شرایط گنوئی کار بیشتر محققان ما در مرحله
شكل و قالب و خلاصه الفاظ است نه معانی و اندیشه بلند گذشتگان . در باره
انتقاد درآمیخته با مطالعه و نیشخند کافی است که به پیروی از مؤلف محترم
کتاب از استاد ناقدان و سورور بذله گویان عبید زانگانی و بویژه از « رسالت
تعربیفات مشهور به ده فصل » وی یاد کنم که ارتباط با موضوع این مقاله دارد

و از شاهکارهای انتقادی و بذله‌گویی ادبی است.

عیید در این رساله کم حجم پر معنی آنچنان در آن روزگار تاریک «دنیاومافیها» و «ترکان» یا طبقه فرمانروای عصر خوش و «خواجگان» و «ازباب پیشه و اصحاب مناصب» و «کدخدایی» و دیگر پدیده‌های اجتماعی زمان خودرا با نیشخندهای بجا و جمله‌ها و ترکیبات حاکی از ذوق و قریحه سرشار و شهامت و صراحت‌گویی یک ناقد بصیر، بیاد انتقاد‌گرفته است که خوانده‌را وادار به تحسین و ستایش می‌کند و دروی لذتی معنوی بر می‌آتیزد که از هر لذتی گرانمایه‌گر و سودمندتر است.

او در سراسر کلیات خوش و در هر فصل با اندیشه‌های بلندانسانی و همان شیوه مطابیه شیرین، وضع اجتماع و فساد و کم خرد و اعمال ابله‌انه بشر را مسخره می‌کند. برای مثال بیک حکایت کوچک وی درباره «جنگ» اشاره می‌کنم که بدین‌مضمون ستیزه‌جویی و نبرد فرزندان انسان را با یکدیگر کاری نابخردانه نشان می‌دهد:

روزی مردی ده‌نشن را برای جنگ شهر می‌برند، پس از چند روز مردم ده‌اورا در میان خوش می‌بینند و ازوی می‌پرسند چرا به‌ده بازگشته و نجتگیدی. وی می‌گوید: مرا به نبردگاهی بردند و گفتند باید با آنسیاه عظیم پهنجمیم. من با خود اندیشیدم که هیچیک ارا آنها نمی‌شاسم و با آنها سابقه دشمنی ندارم بدین‌سبب بیدرنگ گریختم و با خود گفتم هر کس با دیگری سر جنگ و ستیزدارد برود بجنگد!

از نظر مطابیه و بذله‌گوئی که مهمترین غذای روحی سالم است بیشتر شاعران ایران همچون سعدی و مولوی و دیگران مطابیاتی یا مستقل و یا در ضمن حکایات جدی دارند. و «دیوان بحق اطعمه» و «البسه‌قاری» و بعدها «دیوان حکیم‌سوری» نیز نوعی از مطابیات است که باکنایه، برخی از از مقصد مان را در شیوه پیروی از مضماین مبتذل و در جاذب درمفاهم‌مکرر خسته‌گشته انتقاد‌هم کرده‌اند و شاید توان‌گفت یکی از آثار ارزش‌ناهای انتقادی و بذله‌گوئی عصر قاجاریان کتاب کوچک «یخچالیه» تأثیف محمد علی مذهب متخلص به بهار باشد که گویا خواسته است روش نامتنند و تهوع‌آور برخی از تذکره نویسان را مسخره کند و در ضمن برخی از شاعران یاوه‌سرا را رسوا سازد و توان‌گفت فوشه‌های وی در پدیدآمدن «بازگشت ادبی» ایران در عصر قاجاریان بی‌تأثیر نبوده است.

و اما از لحاظ شادی برگزیدن و خنده‌یدن و ازانده و دلمردگی

گریختن در ادبیات فارسی شاهکارهای گرانقدری دیده میشود و بویژه‌ای نیگونه
اندیشه‌ها در ریاضیات خیام بصورت فلسفه خاصی تجلی میکند و فردوسی در
شاهنامه بارها از «شادی» و «شادمان داشتن دل» و «رامش و خنده» سخن
گفته که اینک از بیم اطناب فقط برخی از آنها بنظر خواهد گرفت عزیز می‌رسد:
همیشه خردمند امیدوار نبیند به جز شادی از روزگار

ز گیتی مرا شادمانی است بس
که او هیچ مهری ندارد یکس
اگر دل توان داشتن شادمان جز از شادمانی ممکن تا توان

بنادی نشین و همه کام جوی اگر کام دل یافته نام جوی

بجز شادمانی و این نام نیک از این زندگانی نیایی تو ریگ

چو شادی بکاهد، بکاهدان روان خردگزدد اندر میان ناتوان

چو روزی بنادی همی بگذرد خردمند مردم چرا غم خورد؟

سراینده باش و فزاینده باش شب و روز با رامش و خنده باش

باری روزنامه و نشریه‌های توفیق گذشته از مزیت‌های یاد گردید که

مایه خنده و «شاد زیستن» است توسط گروهی از شاعران و نویسنده‌گان باذوق

و خوش قریحه و پر سابقه و بصیر نوشته میشود که در نهایت دقت و بصیرت

همه لغات و اصطلاحات و مثیل‌ها و کنایه‌ها و آداب و رسوم و کلیه مظاہر فرهنگ

عامیانه ملت ایران را در آن منعکس می‌سازند و توان گفت این روزنامه بهترین

وسیله گردآوری بخش عمده و مهمی از فولکلور ایران است. مطلب فکاهی

توفیق از نظر نوآوری نیز منعکس گمندۀ همه پدیده‌ها و تحولات سیاسی و

اقتصادی و اجتماعی عصر ما است و تاریخ روزگار ما از همه جنبه‌های

زندگی در آن نمودار است از این‌رو این‌همه دوستداران فراوان دارد و در حکم

«قصب‌الجیب حدیث» سعدی است که «همچون ورق‌زر آن را می‌برند و در

هر محفل و انجمن بهترین مایه‌سرگرمی و تقریح و خنده و شادمانی است.

چندی پیش با خود می‌اندیشیدم که کاش برخی از سازمانها بی که در

راه گردآوری فرهنگ عامیانه‌گام برمی‌میدارند، روزنامه توفیق را فیض

میکرند و از هر بخش فکاهی و انتقادی آن رساله یا کتاب مستقلی فراهم

می‌آورند و بدینسان خدمتی بزرگی بفرهنگ ملی‌ما انجام میدارند. خوش‌ختنا نه

دیری نگذشت که روزی پدیدار سرد بیرگرامی روزنامه توفیق نائل آمد و

بقول برو بجهه‌ها پس از جاق سلامتیهای « توفیقانه » این موضوع را با ایشان در میان نهادم و پاسخی که شنیدم بی‌اندازه امید بخش بود. ایشان بیدر تک چزووه‌هایی که جاپ شده بود در اختیار من گذاشتند و چون بدانهادر نگرهستم دریافتک که فرهنگهای مختلفی را که در آن روز نامه، چاپ میشده فراهم آورده و بصورت کتاب مستقلی چاپ کرده‌اند، آنگاه گفتند روز نامه توفیق و بویژه شخص ایشان دیر زمانی است در این راه‌گام‌نها ده و همه‌اکنون از چاپ کتاب فرهنگ توفیق که مشتمل بر برخی لغات محلی استانها و شهرستانهای مختلف کشور است و همچنین فرهنگهای گوناگون انتقادی و فکاهی که از آغاز تأسیس آن روز نامه انتشار یافته است، چندفرمی بیش باقی نهاده و بزودی منتشر خواهد شد و در دسترس دوستداران آثار توفیق قرار خواهد گرفت و سپس افزود ندما در گردآوری دیگر اصطلاحات و لغات و کنایه‌ها و لطیفه‌ها و مثل‌هایی که در این نشریه چاپ شده نیز سرگرم کوشش و فعالیتم. هنگامیکه آن جزووهای چاپ شده را دیدم و این سخنان را از سردهیر توفیق شنیدم بی‌اختیار گفتم: « برا این مژده گرجان فشانم رواست ». آنگاه ایشان با این تأثیر پیشنهاد کردند که مقدمه‌ای بر جلد دوم این کتاب بنویسم، و من هر چند خویش را شایسته چنین کاری خطیر نمی‌دانم از نظر علاقه و افر و دلبستگی بی‌شایه‌ای که به این مؤسسه مطبوعاتی خدمتگزار ملت ایران دارم، امر ایشان را اطاعت کردم و در نهایت شرمندگی این موجز را بنظر خواندگان عزیز ارجمند میرسانم و امیدوارم روزنامه‌گرامی توفیق بیش از پیش در خدمات گرانایه مطبوعاتی خویش با کامیابی و توفیق قرین باشد و در پایان بازهم یادآور می‌شوم که نه تنها در ایران بلکه در سراسر جهان علی‌که در آغاز این گفتار گوشزد کردم، مردم عصر ما تشنۀ مطبوعات انتقادی فکاهی است تا مگر از تزلزل و احساس ناامنی و بیم و وحشت از تضung اوضاع جهان با پدید آمدن سلاحهای مهیب، لحظه‌ای آرام‌گیرد و خویش را از اندیشه‌های هراس‌انگیز اندکی برها ند و بیگمان آن دسته از هاعران و نویسندگانی که در عصر ما در این راه ذوق و قربحه خویش را بکار می‌اندازند بزرگترین خدمت را بجامعه بشریت انجام می‌دهند اما کارکنان عزیز توفیق گذشته از این خدمت بزرگ در احیای فرهنگ‌ملی ما فیز صمیمانه ترین گامهای اساسی را بر میدارند و در بینان نهادن و تدوین فرهنگ عامیانه کوششایی بسیار مبذول می‌دارند و نتارنده باز هم پیروزی آنان را صمیمانه آرزو مندم.

محمد پروین گنابادی

فتق بند : هایپيون طبی!

فتق بند : هارکشن شخصی!

فتق بند : جرنیل حاجی‌ها!

فتیله : کراوات چراغ.

فحش : زبان مادری شاگرد
شوفرها!

فحش : اسلحه شفاهی!!

فحش : چاشنی دعوا!

فحش : تعارف جاهلی!!

فحش : گتک‌تاری روغن نباتی
خورها!!

«فاب» : گردآجر مصنوعی!

«فاب» : چوبک متمند!!

«فاضل» آب : آب دانشمند!!

فال حافظ : استخاره شاعرانه.

فالوده : بستنی کرمکی.

فانوس : شمع باحجاب.

«فبای آلاء ربکما تکذیبان» :

ترجیع بندالهی!

فتحعلیشاه : کلکسیونر زن!

فتق بند : گرست مردانه!

فرشته : زن پرنده !
 فرشته : مهمندار هواپیمای
 افلاک !?
 فرشته : نلکرافقی خدا !
 فرش کرمانی : گلیم اشرافی !
 فرودگاه : طویله هواپیما !?
فروشگاه فردوسی : حرم‌سراي
 تهران !

فروشگاه فردوسی : بورس کلامه
 کل و کشاد !
فروشگاه فردوسی : گلکسینون
 چشم چرانها !!
فروشنده بليط بخت آزمائی :
 ساعت متحرک !
فریاد : بوق کلو !
 «**فریاد**» : پدر بزرگ «صحبت» !
فستیوال : پسرعموی میتیناک
 فشار قبر : آغوش پیرزن .
فشنك : راحت الحلقوم تفناك

فعش : پيش قسط لگد !
 فراغت : مرک زن !
 «فرانک !» سیناترا : هنرپیشه
 پولکی !
 «فرج بعد ازشدت» : لفظ سه -
 طلاق !

«فرج بعد ازشدت» : اينکه مادر
 زن تادرخانه بیاید و همانجا
 سکته کند !?
 فرح زاد : بیلاق بیوهها.
فردا : صفحه سفیدی که درسیاه -
 کردن آن بی تایم .
فردوس : شهر شاعر.
فرسرد : اوله کشی سرخانمهها !
 فرش : زیلوی قیمتی !
 فرش : کفشن اطاق !
 فرش : زیلوی نرو تمندان !
 فرشته : سوفیالورن آخرت !
 فرشته : هنرمند عرش !

فنونک : کبریت موتوری !
 فنونک : کبریت باطری دارا
 فنونک : هووی کبریت!
 فنونک : چراغ موشی اتوماتیک!
 فنونک : کبریت فلزی !
 فنونک : سامیه جمال میخها !
 فنونک : فلز کرمکی!
 فنونک : قهرمان ژیمناستیک فلزات!
 فنونک : سیم پررو!
 فواره : تف سربالا !
 فواره : آبشاران!
 فواره : شیرآبی !
 فواره : آب راست کن !
 فوتالیست : گسیکه ده تیپا
 میخورد تایک تیپا به توب
 بزند!
 فولاد : فلز جون سخت !
 فولکس واگن : قوطی کبریت
 سیار!
 فولکس واگن : ماشین تک -
 سلوالی!
 فولکس واگن : ماشین جیبی!
 فولکس واگن : ماشین قوزی!
 فیبر : مقوای کردن کلفت!

فنونک : تف تفنک !
 فنونک : ساندویچ باروت
 فضانورد آمریکائی : . قهرمان
 شنا در آقیانوس اطلس!
 «فعالیت احزاب»: اعلامیه شروع
 انتخابات .
 فکر: آنچه که بیفایده مردم را
 بیمار کند.

 فکر: آچار مشکلات !
 فکر: اسباب بازی مغزا !
 فلاسک : بچه یخچال .
 «فلان فلان شده»: فحش دو -
 مجھولی !

فلفل : سبزی اتمی !
 فلفل : نشادر گیاهی !
 فلفل : مادرزن سبزیجات !
 فلفل : نشادر فوکانی (!?)
 فلوت : قره نی ریق ماسی !
 فندق : تیله طبیعی !
 فندق : بچه کردو!

فیل : ہر کوں حیوانات۔

فیل : کادیلاک ہندی!

فیل : جانوری که از همه حیوانات دیگر دل و «دماغ» دارد!

فیل : عاکسی تارزان!

فیلسوف : کسی که اگر جیبیش را
زدند خودش را قانع کند
که اسکنناسها یش فلابسی
بودوا

فیل : زردہ پونش کو شتمی!

فیل : فنجان تبلیغاتی !

سیاده گن!

خویش را با خنده روئی پیر کار آماده کن

مشکلات زندگی را ای برادر ساده کن

تاقه خندپدن بدن مایه عیش، است و نوش،

بیه عیش، و نوش خود کمتر هوای یاده‌کن

هر کجا دیدی کسی، اخموست یه رویشتر، بخند

خنده بر ناز و ادای دلبر و دلداده کن

هفتاهی یکار توفیق، بخیر با اشتیاق

رنگ غم را با تسمیه از دلت سنباده کن

پیرزن: فقط باین وسیله است که می توانم اورا ادار به پیاده روی کنم!!

جو ا بش کردم!

تقدیری پیپانه

موی اسپید، سیه شد جو خضا بش کردم
به دو صد حیله چنان عهد شبا بش کردم!
داشتم یک کت صد پاره ذارت پدری
دم میدان سر شب برده و آ بش کردم!
گر بدای بود توی خانه ما چندین سال
میهمان آمد و من کشته، کبا بش کردم!
زوجه ام مهریه بخشید و زمن گشت جدا
بسکه از گشنگی و فقر عذا بش کردم!
فحشهاشی که بمن داد ذنم در شب و روز
چاپ بنموده و یک جلد کتابش کردم!
کلفتی داشتم، از بنده حقوقی میخواست
زدمش تهمت واژ خانه جوا بش کردم!
داشتم کوزه پر شیره فاسد شده ای
با کلک نزد مبدل بشرا بش کردم!
بیتی از یک غزل فرخی یزدی دا
توی اشمار خود آورده خرابش کردم!
«زندگی کردن من مردن تدریجی بود
هر چه جان کند تن، عمر حسابش کردم!»
گرچه بد بختی من همچون خی نازک بود
من زپر چانگی آنرا چو طنا بش کردم!

قابلله : مهندس استخراج بچه ۱

قابلله : دکتر بی تربیت!

«قابلل» : «ضارب» بدپیار.

قابلچی : تاجر آب زیر کاه ۱

قارچ : پولنباشی!

قارچ : سنjac ته گردقلچماق!

قارچ : چترنباشی .

قب : زندان عکس .

قابلیش الارواح: کلفت زبان نفهم.

قاطر: کره خر حرامزاده!

قاطر: خربیوندی؟

قاطر: خرس که روغن نباتی خورده (؟)

قاطر: آسانسور کوهستان!

قاطر: حیوان پیوندی.

قاطر: سرحد الاغ واسب.

قاطر: حیوانی که «به خوردۀ خره»!

قاطر: خر خواجه.

قاطر: آغا محمد خان حیوانات.

قالی: اسکناس قوى الجنه.

قالیچه: کادیلاک حضرت سلیمان.

«قانونی»: سفار شهائی که از طرف مدیر کل بوسد.

قایق: ناکسی آبکی!

قبالله عقد: بلیط و روودی جهنم!

قبه: منزل شخص!

قبه: هتل مجانی!

قبه: منزلی که کرايه ندارد.

قبه: سالن تشریح مخصوص حیوانات!

قبه: اطاق خواب بدون پشه و مگس!

قارچ: چتر حشرات!

قارو قورشکم: ساعت ظهر کوک!

قاری: هنرمند مذهبی!!

قاری: خواننده اموات.

قاشق: هلیکوپتر غذا!

قاشق: نماینده دست!

قاشق: شن کش دهان.

قاشق: اهرم غذا.

قاشق: بیبل خوردак.

قاشق: جرنیل غذا.

قاشق: جنین بیبل!

قاشق: برانکار غذا!!

قاشق چایخوری: قاشق نابالغ!

قاشق چایخوری: نوءه ملاقفه.

قاشق و چنتگال: ارباب رجوع دهان!

قاطره: الاغ شاکرد اول!

قرض : سفته‌ایکه تاریخ تحریر
آن معلوم است ولی سردمیدش
معلوم نیست!
قرمز : میرغضب رنگها!
قره قوروت : خوراکی بداخلاق!
قسم : شاهد دروغ.

قصاب : جراح بی عنوان!
قصابی : بهشت کربدها!
قصابی : با غ و حش حیوانات اهلی!
قطار : کرم کدوی آهنی!
قطار : هزاریای مصنوعی!
قطار : کاروان آهنی.
قطار : مجتمع الانتوپوس!
قطار شتر : ترن حیوانی!
قطار شاه عبدالعظیم : بنزینی دود!
قطب نما : چراغ راهنمای
کاپیتان!

قبرستان : پارک باستانشناسی!
قبرستان : قلک دکنرا!
قبرستان : بایگانی آدم.
قبرستان : فرودگاه اموات!
قبرستان : تنها جائیکه اطاق خالی
بیدا «من شد»
قبرستان : کلکسیون اموات!
قبرستان : شهرستان مرده آرا!
قبرستان : آسایشگاه همگانی!
قبرستان : خیابانهای بی برق
جنوب شهر.
قبرگن : معمار آخرت.
قبرگن : کسی که از این دنیا با آن
دنیا نقیب می‌زند!

قد بلند : آدم عمودی!
«قدح» : «انگشتانه» ای که موافق
دولت باشد.
قدکوتاه : آدم افقی!
قر : موجودی کمرا!
قر : جوهر کمرا.
«قربون صدقه» : فعش در لفاف.

قلب : ایستگاه کیرنده عشق

قلب : پمپ بنزین خونا

قلب : موزه عشق!

قطب نما : کمک دنده کاپیتان

قطره چکان : نوزاد تنقیه

قفسه : پاطوق لباس!

قفل : دکمه در.

قفل : چیزی که بدون گوشمالی کار نمیکند.

قفل : دربان بدون مواجب

قلب : باطری بدن.

قلب : ساعت گوشتی.

قلب : مو تور بدن!

قلب : کنتور عشق!

قلب : کاربورا تور بدن!

قلب : صندوق پس انداز عشق!

قلب : ساعت بی کوک!

قلب : پایتخت بدن!

قلب : تلمبه عشق!

قلب : میعادگاه رکها!

قلب : فرودگاه عشق!

قلب زن : کاروانسرای دودرا

قلب زن : سفارتخانه شیطان.

قلب زن : فرودگاه بین المللی

قلع : سفیداب فلزات!

قلقلک : توفیق عملی!

قلک : بانک فقر!

قلک : کوزه پول خورا

قلم : عصای نویسنده.

قلم : باطون کاتوفیق!

قلم : نویسنده سربزیرا

قلم : عصای انگشت.

قلم خودنویس : قلم شیرده!

قلم خودنویس : قلم دوات سرخود.

قلم درشت : هر گوک قلمی!

قلم فنی : خودنویس بی منخ!

قلوه سنک : جمله معتبرضه در

نان!

قمر مصنوعی : عاشق زمین !

قمر مصنوعی : جاسوس آسمان !

قمقمه : تانکر سر باز.

قنات : رودخانه با حجابا!

قناڈی : بهشت مگس !

قناڈی : ابیار قافالی لی !

قناڈی : رستوران مگس !

قندی : کلوخ شیرین.

قند : مزه چائی !

قند : الماس شیرین !

قند : شکر نحاله !

قنداق : سیل بند بچه !

قنداق : محل حبس بچه با اعمال شاقه.

قنداق : پارکینگ بچه شیر خوارا

قنداق : غلاف بچه !

كورباغه : فولکس واگن حیوانات !

كورباغه : بلبل آبی !

كورباغه : استر ویلیامز بد قواره !

كورباغه : بلبل زمستان !

كورباغه : خروس شباهه !

كورباغه : بلبل ذو حیاتین !

قليان : تنقیه بادی !

قليان : چپق آبدارا

قليان : سیگار روده دراز.

قليان : سیگار همراه باموزیک !

قليان : بلبل درخت تنباکو !

قليان : مادر شوهر مصنوعی !

قليان : رادیوئی که فقط استگاه

مادر زن رامیگیرد («؟»)

قليان : پیرزن چوبی !

قليان : ویلون آرشه سر خودا

قليان : مسلسل بی حال !

قليان : قورباغه نقلی !

قليان : سیگار موزیکال !

قمار : غم آر.

قمار باز : جیب بر ظاهر الصلاح !

قمر مصنوعی : گلو للا سرگردان .

قوز: پستان عوضی!
 قوزبالاقور: مادرزن!
 قوطیکبریت: سر بازخانه کبریت.
 قوطیکبریت: اتوبوس بنگیها.
 قهوهخانه: محل کنفرانس
بیکارها!

قیچی: گیوتین پارچه!
 قیچی: مادرش و هر پارچه!
 قیچی: باغبان ناخن!
 قیچی: اره خیاط!
 قیر: آدامس حبسی!
 قیر: سریش پوست کلفتا!
 قیر: خمیر سیاه پوست!
 قیف: بلند کوی بی بر ق و باطری!
 قیف: دهان مصنوعی پیت!
 قیمه: بدن کسیکه سوار اتوبوس
شود.

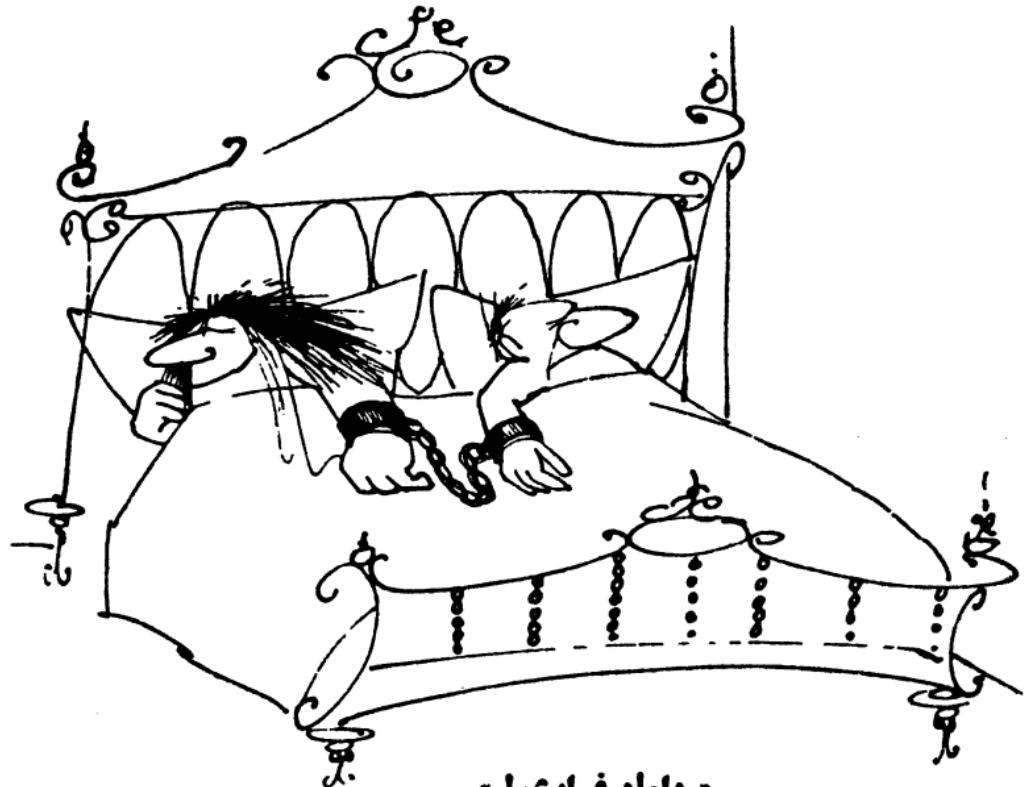
قورباغه: خواندهایکه بدون
رادیو معرفت!
 قورباغه: رادیوی آب!
 قورباغه: ماهی با گذرنامه!
 قورباغه: کلاغ شنا کرا!
 قوري: آقا بالاس سماورا!
 قوري: آفتابه منقل!
 قوري: کلاه سماور.
 قوري: جوجه آفتابه!
 قوز: سکس اپیل مردانه!
 قوز: کوهان آدم!

قوز: کوله پشتی طبیعی.

پلیس به راننده کامیون
- ... ایت!

« داماد فراری ! »

خسیس ..!

محسن خان که آدم بی
اندازه خسیس و ناخن خشکی
بود مريض شد و بحال احتضار
افتاد. فرزندانش که دست کمی ازاو نداشتند اطراف اورا
گرفتند و شروع به گریه زاری کردند. یکی از پسران با هق
وهق گریه از دیگران پرسید :

- اگر آمبولانس بخواهیم چقدر ازما میگیرند ؟

- ... سی چهل تومانی آب میخورد .

- خیلی گران است . . . اگر گاری بیاوریم چقدر

تمام میشود ؟

- ده پانزده تومان ...

- بازهم گران است . . . اگر حمال صدا کنیم چقدر

خرج بر میدارد ؟

- هفت هشت ده تومان ...

- بازهم خیلی گران است . . .

دراین موقع محسن خان که هنوز نیمه جانی داشت بزحمت
زياد سرش را بلند کرد و گفت :

- حق داری پسرم ! . . . خیلی گرانست ،

بهتر است تا دیر نشده پیاده برویم ! ؟ !

کارت ویزیت : ملاقات کتبی !

کارد : چاقوی گردن شق.

کارمند : منتظر الاضافات !

کارمند : ساعت «ماه شمار» !

کارمند : دائم المقروض !

کارمند (ماهیانه دار) : خواهان

کوتاهی عمر «؟»

کارمند : واسطه حقوق و طلبکارا

کارمند : رب النوع بی بولی !

«کاینه؟» : سالن اندیشه !!

کاج : هفت سین شب ژانویه !

کاج : درخت نامسلمون !

کادیلاک : الاغ رجال !

کادیلاک : اتوبوس هوسانه !

کارتون : لحاف پرونده !

کارتونک : مقتش جیب کارمند !

کارتونک : دام مگس !

«کاکاتوفیق»: ذغال گوشتی!
 «کاکاتوفیق»: ایرانی دوبله
 با فریقائی!
 «کاکاتوفیق»: خنده فروش!
 کالباس: سوسیس ورزشکار!
 کالباس: دسته هوتک (!)
 خوردنی!

کالسکه: فولکس واکن بچه
 کالسکه: حجله متحرک!
 کالسکه: تاکسی بچه!
 کالسکه: اتومبیل شیرخوار!

کامیون: جدجیپ !!
 کاندیدا: و کیل کال!

کارمند: مخترع نیمه!
 کارمند: تقویم سیارا
 کارمند: مر تامن وطنی!
 کارمند: نی قلیون طبیعی!
 کارمند: آدم قسطی!
 کارمند پیمانی: صیغه دولت

کارمند دولت: مستشار کرسنگی.
 کارنامه: استشهاد تنبلی !!
 کاریکاتور: دست آویز حمله.
 «کاریل چسمان»: اصغر قاتل فرنگی!
 کاسب: آدم تقلبی!
 کاسکت: کماجدان سر!
 کاسه: بشقاب فرا!
 کاسه: پیشخدمت کوزه!
 کاشی: آجر ترسو!
 کاغذ: میدان اسب دوانی قلم!
 کاغذ: توسری خور قلم!
 کاغذ توالت: آفتتابه خشک!

کت : غلاف بدن.
 کتاب : وراج بیصدا!
 کتاب : معلم لال
 کتاب : دفتر رو سیاه!
 کتاب : اکسیر علم!

کتری : آقتایه پر چانه!
 کتك : دست آویز خانمها برای
 رساندن درجه محبت!
 کتك : کت کوچولو «؟»
 کتك : فحش دستی!
 کتك کاری : دسر ازدواج!
 کتك کاری : دسر فحش!
 «کتلت» : شامی متمن!
 کته : کار یکاتو پلو!

کچل : سرلم یزرع!
 کچل : چراخ سیار.
 کچل : انسان «آینه سرخود»!
 کچل : اسفالت طبیعت.
 کچل : آدم خوشبختی که با
 سلمانیهای بی انصاف «سر»
 و کار ندارد.

کاتکورو : حیوان قنداق سرخود!
 کاه‌گل : تنطور والین وطنی!
 کاه‌گل : ریل ماله!
 کاه‌جو : چلو کباب الاغ!
 «کاهوسر گه شیره» : «غذای
 فصل» و وزسیزده!
 کباب : چرم تقلبی!
 کباب : غلاف سیخ!
 کبریت : زندانی کله خشک!
 کبریت : کسیکه از یک بوشه
 آتش میگیرد!
 کبریت : مادرزن سیکارا!
 کبریت : فندک تقلبی!
 کبریت : فندک کله‌دار!

کبک : سوفیالورن پرنده کان!
 کبوتر : پست هوائی بی دردسر!
 کبوتر : موشك وطنی!
 کبوتر باز : رادار کفترا!
 کبوتر نامه رسان : پستچی وظیفه
 شناس!
 کپسول : دوای با حجاب؟!

کرست : چتر بجات پستان !
 کرست : رختخواب ممه !
 کرست : پیش بند پستان .
 کرست : اندرونی دامن !
 کرست : فتق بند باسن !
 کرست : صندوق لیمو؟
 کرست: کمپرس بی برق و باطری
 کرست : قنداق شکم !?
 کرست : جک پستان !!
 کرست : قنداق مکش مر ککما !
 کرست : طویله پستان !
 کرست فروش : اولین مشتری
 بهشت!

کرسی : بخاری با حجاب !
 کرسی : یخچال زمستانی (?)
 کرسی : حمال لحاف !
 کرسی : محل تصادف پاهایا
 کرسی : مکانی که همه فقر ابد نباشد
 میدونند وهم کله گنده ها !
 کرسی : شرکت سهامی ایران
 (کاز (۱)

کچل : آدم سیقلی شده !
 کچل : آدمی که ازش بر قمی پردا

کچل : یول بر اینر خدائی !
 کچل : مزرعه آفت زده !
 کدو: گیاه کچل .
 کدو: بادمجان سفید پوست !
 کدو: «مدیر کل» میوه جات !
 کدو مسمائی : تنها اسمی که با
 مسماست !

کراوات : کمر بندیقه !
 کراوات : مدار همیشه آویزان !
 کراوات : بند تنبان بالانهای
 کراوات : بند تنبان گردنا
 کراوات : پرچم انفرادی .
 کراوات : افسار تمدن !!
 کراوات : دستمال سینه باباها !
 کرباس : حریر پوست کلفت !
 کرست : غلاف پستان !
 کرست : دلمه ممه !

کشتی : دعوای تقلبی!

کشتی : اتوبوس دریا!

کشک : کارینکانور ماست.

کشک : چیزی که هم اسم است
و هم «حرف»؟!

کشک : اسباب دلکیری.

کشکول : فلك درویش!

کشکول : فمقمه درویش!

کشکول : باک درویش!

کشمکش : انکورپیر!

کشمکش : غوره خوش اخلاق!

کشمکش : انکور بازنشسته!

کشمکش : قنددهاتیها.

کشمکش : انگورجا افتاده!!

کشمکش : مادر بزرگ انگور.

کشیده : پرده دوم بوسه.

کشیش : پیشمناز نامسلمان!

کفاشی : جائی که کف-ش «قالب
میکنند»!

کفاشی : نعلبندی آدمیزادا

کرسی : تاریکخانه پاهای!

کرسی : محل عشق بازی پاهای!

کرسی : بخاری مبله!!

کرسی : شوفاژ سانترال(?) وطنی.

کرسی : میز ناهارخوری باستانی!

کشتارگاه : آموزشگاه چاقو -

کشی!

کرفس : گردن درازهایی که

سرخود را آلمانی میزند!!

کرگری : ترانه رجال

کرم : مارا هلی.

کرم : بتونه صورت!

کرم ابریشم : مستاجر پیله!

کرم شب چراغ : کارخانه برق

حشرات

کرم و ماتیک : روغن رکریس

ماشین خوشگلی زنها.

کروک : کلاه نمدی ماشین!

کرۀ ماه : اطاق خالی خدا!

«کریستف کلمب» : کسی که بتواند

در تهران یك اطاق خالی

پیدا کند!

کفن : لباس رسمی دوز قیامت!

کفن : کت و شلوار آخرت!

کفن : لباس خدا پسندانه!

کفن : لباس رسمی آن دنیا!

کفن : چادر نماز مندها.

کفن : لبابن خاتمه خدمت!

کلاس : دکان معلم.

کلاس : بازداشتگاه محصل!

کلاع : پر نده چادر چاقچوری!

کلاع : پدر بزرگ مکس!

کلاع : بلبل آفریقائی.

کلاع : مکس عهد رسنمای

کلاع : خبرنگار بالدارا!

کلاع : مرغ اسمو کینگ پوش!

کلاع : پر نده عزادارا!

«کلاع پرس» : زنجیر عدل کاکا

توفیق!

کفش : نعل چرمی!

کفش : پاتوق پا.

کفش : پار کینگ پا!

کفش : وصله پوش جوراب!

کفش : صندوق پا!

کفش : تایرانسان

کفش پاشنه بلند : جاک زنانه.

کفش تابستانی : کفش بی حجاب

کشدوز : پیشه ور حشرات!

کشدوز : لاک پشت حشرات!

کشدوز : پیشه ور جشرات!

کشدوز : فولکس واکن حشرات

کفگیر : خاک انداز پلو!

کفگیر : راکت پلو!

کفگیر : خاک انداز آبله رو!

کفگیر : بیل کوتوله!

کفگیر : ظرف تیرباران شده!

کفن : ربدوشامبر اموات!!

کفن : او نیفورم اموات!!

کفن : تنها لباسی که تا آخر عمر

کار میکند؟!

کفن : لباس «آخرین» مد!!

کلاه‌گیس : موی غومی.

کلفت : کسیکه کار خانم را کم میکند و کار آقارازیاد !!

کلفت : زاپاس خانم!

کلفت : دسر (۱)

کلفت : جلد دوم خانم!

کلفت : زن زاپاس!

کلفت : سرخرخانم (۱)

کلفت : چاشنی مطبخ!

کلفت : خانم یدکی!

کلفت : زن بی جهاز!

کلفت : ویتامین خانگی!

کلفت : کمک دنده خانم!

کلک : مامور قلقلک.

کلک : قهرمان پرش حشرات.

کلک : مقتضی بدون جواز!

کلم : کلمه دار سبزیجات!

کلاع سیاه ! پر نده مؤمن!

کلاه : همسر هو جائی!

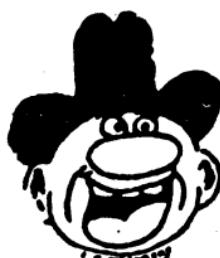
کلاه : چتر بی دسته!

کلاه : آبروی کچل!

کلاه : آبازورس!

کلاه : ستار العیوب کرها!

کلاه : شیء مشترک المنافع کلاه
بندار و کلاه کذار!

کلاه : قالپاق سر!

کلاه : چیزی که برداشتن و -
کذاشتنش هر دو جرم است.

کلاه : شیر و آنی سر !!

کلاه : سرنگهدارا

کلاه : شلوارس !!

کلاه : آفابالاسر.

کلاه : محبس کله!

کلاه‌گیس : زنف سیارا!

کلاه‌گیس : توالت سر کچل!

کمان حلاجی : تارما قبل تاریخ ا
 کمان حلاجی : تارمجنون .
 کمد : یخدون متمند !
 کمد : زندون موقت لباس !
 کمر بند : خط استوای بدن .
 کمر بند : شال شهری !
 کمر بند : حلقة هولا هوپ چسبان !
 کمر بند : بد تبان مدرن !
 کمر بند : قفل شلوار !!
 کمر بند : افسار شلوار !!
 کمر بند چرمی : گباب سلطانی
 کافه ها .
 کمانچه : ویلون زمین خورده !
 کمیسیون : نشستند و گفتند و
 برخاستند .
 کمیسیون اداری : معانقة مدرن !
 کمیسیون اداری : سینمای
 پیشخدمت !

کنار دریا : تحریک کاما!

کلم ! عمامه طبیعت .
 کلم : بقچه سبزیجات .
 کلم : کاهوی آبستن !
 کلوخ : معاون آفتابه !
 کلوخ : آفتابه خشک !!
 کلوخ : آفتابه صحرائی !!

کله : کمپوت عقل !
 کله : سرستون بدن !
 کله آقای ساعت : مدفن هوش !
 کله طاس : پیست اسکیتینگ .
 رینک شپشها !
 کله قند : شیاف فیل !
 کله قند : دسته هونگ شیرین !()
 کله قند : موشک ایرانی !
 کلید : ارباب رجوع قفل !
 کلیسا : هندل قفل !
 کلیسا : مسجد ژیکول اوپسند !
 کلیه : پالایشگاه بدن !!
 «کلیه» : کارخانه رسومات بدن .
 کماج : نان شکم گنده .
 کماجدان : کلام ید کی آجان !
 کمانچه : سازشکاری !

کود : ویتامین سبزیجات ا	کنتور: ترازوی اداره خاموشی!
کود : «حب اتم» زمینا!	کنتور: خبر نگار شرکت برق!
کود : چلو کباب نباتات!	کنتور: قیان برق!
کودشیمیائی : کودباستوریزه!	کندو: انبوس بنزبنورها!
کودکستان : دانشگاه غوره!	کندو: مستراح عمومی زنborها!
کورتاژ: زایمان فاچاقی!	کندو: «ساندویچ زنbor»!
کورک : کورمردم آزارا	کندو: آبریزگاه زنbor عسل!
کوره آجرپزی : آتن زمین!	کنکور: سرفقلی دانشگاه!
کوزه : محل اقامات رفوزه!	کنکور: فیلتر دانشگاه!
کوزه : فلاست کلی!	کنکور: لولخور خوره محصل!
کوزه : بخشال وطنی!	
«کوسه» : نجار دریائی!	
کوسه : ریش شته زده!	
«کوسه» : مادرزن ماهی!	
«کوسه» : ماهی بیریش!	کنکور: زایشگاه دیپلمهها!
کوفته قلقلی : خانمهای کوتاه	کنکور: الک دانشجو!
قدی که پالتوی پوست هم میپوشند.	کنکور: استگاه دیپلمهها!
کوک : دنده دیلون!	کنه : سریشم حیوانی.
....کولا: کلام آبکی!	کنه : پونز کوشتی!
کولر: تلویزیون بی تصویر!	کنیاک سه ستاره: سروان مشروبات!
کوه : کورک خاک	کوبیسم : هنر آبله رو!
کوه : نر دبان کائنات!	کوپن : چلک بی محل.
کوه : سکس اپیل زمین!	کوپن قندوشکر : بهترین دوای
	مرض قند!

کیسه‌کش : سپوربدن.
 کیسه‌کش : کسیکه هم با آدم
 ورمیرودا... وهم از آدم پول
 می‌گیرد!

کیف : جیب یدکی
 کیف : کشکول خانمهای
 کیف خانمهای آرایشگاه متحرک.
 کیف زنانه : صندوق دستی.

«کیم» نواک: بستنی سکستی!
 «کیم» نواک: هنر پیشه لیس زدنی!
 کیمیا : تخت خالی در مریضخانه
 دولتی.

کوه : سرخر زمین!
 کوه : دیوار خدا!
 کوه آتششان : اگزو زمین!
 کوه آتششان : ذوب آهن خدا!
 کوه دماوند: بیلاح تهران!
 «کیپ کاناورال» : مر کز پرتاب
 «زیر دریائی؟»
 کیسه : قشی آدم
 کیسه : دستکش دلاک!
 کیسه : مداد پاکن بدن!
 کیسه : سمباده بدن!
 کیسه : کونی سعادتمند.(۲)
 کیسه توون : آخور چهق!

خنده دروازه بان شهر خوشی است
 آنکه خنده نیست شادی نیست

مرد - بخدا خانوم چندو نتون خیلی سنگین بود ! ..

دروغ!

هوشنگ (با تلفن) - بابا

جون، باباجون، زود باش بیا
خونه.

پدر - چیکار مداری؟ مگه اتفاق بدی افتاده؟

هوشنگ - آره، زود باش پاشو بیا خونه.

پدر - آخه هوشنگ جون من کار دارم،

رئیسم نمیداره بیام.

هوشنگ - زود باش مرخصی بگیر، یه

مرتیکه غریبه توی آشیز خونه داره ماما نوما چمیکنه.

پدر باعجله خودش را بخانه میرساند و سراسیمه

بطرف آشپزخانه میرود.

هوشنگ (درحالیکه بالای پلهها ایستاده و

دهن کجی میکند) :

- هو، هو!.. هو، هو!.. دروغ بود! دروغ

بود! اون مرتیکه نو کرمون بود... دماغ سوخت!!

دماغ سوخت?!..

«گاگارین»: گریستف کامب
آسمان ا

گالش: کیوه زمستانی!

گانگستر: دزد آمریکا دیده!

گاو: کوساله سینما سکوب!

گاو: هلهوان دیمی!

گاو: خری که از تعجب شاخ در
آورده!

گاو: لبنياتی متعرک!

گاو: خواننده جاز حیوانات!

گاراژ: طولیله فرنگی!

گاراژ: مسافرخانه و سایل نقلیه!

گاری: درشگه یک طبقه.

گاز: بوسة خر کی.

گاز: ماج وحشیانه!

گاز: بوسة پر درد!

گازاشک آور: آب پیاز تقلبی!

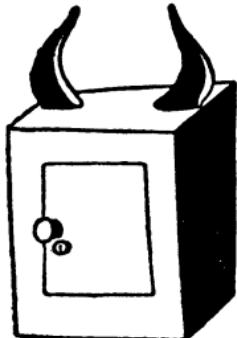
گازاشک آور: روشه خوان بین-

المللی!

گازانبر: کیوتین مین!

گاوصندوق : بانک شخصی
پولدارها!

گاوصندوق : صندوق شاخدار!

گاوصندوق : قلک اعیان و اشراف!

گاومیش : حیوان قره قاطی.

گچ : سفیداب ساختمان.

گچ : پودر عمله.

گچ : سنگ روغن نباتی خورده.

گچ : آهک بی بخار.

گدا : قلک آدمهای خوب!

گدا : انسان اوراق!

گدا : کاسب سیار.

گدا : طلبکار بی مدرک!»

گدا : صندوق خیریه!

گدا : کاسب دعا فروش!».

گدا : اداره مالیات بر جیب.

گدا : آهنربای! پولا

گدا : ضبط صوت دعا!

گدا : تقویم گوشتی.

گدا : باج کیر هیچ کاره!

گدا : میلیون تر ژنده پوش!

گدائی : کاسپی بدون سرمایه.

گربه : پیشخدمت سمح!

گربه : خورده پلنک!

گربه : پلنک باز نشسته.

گربه : بازرس کل آشیز خانه.

گربه : پلنک با معرفت دار!

گربه : کارآ کاه منزل.

گردن : پایه سر.

گردن : لولای سر!

گردن : وسیله سرافرازی!

گربه : نشادر موش!

گربه : جاندارم موشها!

گردباد : هو لا هوب باد!

گردن : منار جنبان سو!

- گلاب : عطر با خدا !
 گلاب : «عطر سو آرد و قمرص !»
 گلابی : دنبلان کیا ها !
 گل آفتاب گردن : چشم چران -
 کیا ها !
 گل ارمنی : کل نامسلمون !
 گل تاج خروس : کل ژیگولو
 (زلف کرنلی) .
 گل ختمی : کل مجالس «ختم !»
 گل ختمی : مسهول سرپائین !
 گل زرد : کل ترسیده !

- گلف بازی : الک دولک مدردن !
 گلو له : لوله تفنگ غذا !
 گلو : ترمعه بدن
 گلو : راه آب شکم.

- گردن : سکوی کله !
 گردن بند : افسار زنانه .
 گردن زن : دست انداز مرد .
 گردن مرد : زین زن !
 گرمابه : کارخانه فتیله سازی -
 وطنی !!
 گرمابه : محل سرویس آدمها !
 گره : قفل نخی !
 گره : نیشگون لباس !
 گریپ : اسهال بینی !
 گریه : خنده بی نت !
 «گری !» گوری پاک : هنر پیشه
 کچل !

- گریه : اسلحه کرم خانمهای !
 گریه : بمبا تم خانمهای .
 گریه : خنده آبدار !
 گریه : ادرار چشم !
 گریه : زور بچه و اسلحه -
 مادر بچه .
 گریه : ناله آبدار !
 گلاب : عطر آخوندی .

گورخر: زندانی فراری (?)

گوزن: چوب رختی متحرک !

گوساله: کاوکال !!

گوسفند: بنگاه کاموا!

گوش: دسته سر.

گوش: کیرنده بدن.

گوش: درودروازه رجال !

گوش: خبرچین مغزا

گوش: راه روی صدا .

گوش: اسباب بازی معلم !

گوش: معشوقه عبنك.

گلوله: ویتامین تفنگ .

گلیم: آبروی کارمند .

گلیم: قالی کچل !

گماشته: همردیف نوکر .

گماشته: او کربی جیره و مواجب !

گناه: کارت ورودی جهنم !

گنبد: پستان زمین !

گنبد: ممه مسجد.

گنبد: حاملهای که هیچ وقت وضع
حمل نمیکندا

گنجشک: چرکنویس بلبل !

گنجه: پناهگاه عشاقد !

گندم: کذرنامه آدم و حوا !

گندم: مصالح ساختمانی نان .

گنگنه: « مستخدم حق و حساب
پس افتاده ! »

گوجه فرنگی: روزخوارک.

گوجه فرنگی: چرا غ خطر
جالیز !

گورستان: هتل اموات !

گورستان: اطاق خواب ابدیت !

گورخر: قبر الاغ (!)

گورخر: خر کوبیسم !

گوشواره : لنگرس.

گوشواره : لوستر گوش !

گوش؟ عکس : پوزر کاغذی.

گونه : ساحل چشم.

گونی : کت و شلوار ذغال !

گیتار : تار نامسلمون !

گیسو : آلاجیق صورت !

گیسو : سرپوش سبک مغزی !

گیشه : دکان شرکت واحدا

گیلاس : میوه آبخوری !

گیوه : بالش فقراء !

گیوه : ماشین سواری فقراء !

گیوه : کفش سفید پوست !

گوش : پنجره سر.

گوش : آنتن بدن.

گوش : جارختی عینک !

گوش : دستگیره سر.

گوش : کریدور صدا !

گوشت : کت و شلوار استخوان !

گوشتکوب : گرز روغن نباتی

خورده ا !

گوشتکوب : عصای قر !

گوشتکوب : اسلحه خدیجه

سلطان !

گوشتکوب : میل زورخانه آشہز

خانه !

گوشتکوب : چکش نخدود لوبیا.

گوشتکوب : باطون آبگوشت !

گوشتکوب : کمک دندان !

گوشتکوب : اسباب پذیرائی آف !

گوشواره : پاندول گوش.

غول بی شاخ و دم !!

حسنعلی خان که کور مادر زاد بود بعد از یک عمل جراحی مشکل توانست دنیا را تماشا کند. دکتر پرستار او سپرده بود که نام اشیاء و خاصیت آنها را برای او شرح دهد. پرستار با مهر بانی نام اشیاء را باوآموخت و حسنعلی هم بدقت بذهن خود سپرد. یکروز دکتر پرستار گفت: - فکر میکنم دیگر حالت کاملا خوب شده و باید بزودی مرخص شود، اما برای آخرین بار آزمایش دیگری میکنم، او را برای گردش بیانع بیمارستان ببر. پرستار طبق دستور دکتر، حسنعلی خان را در یک روز آفتابی بیانع برد.

حسنعلی خان که اشیاء تازه‌ای می‌دید بكمک ذهن خود نام آنها را بیاد می‌آورد.

اما ناگهان قلبش از دیدن جسم غول پیکر و سیاهی که در مقابل او مشغول ادا درآوردن بود پشدت بضریبان افتاد. حسنعلی خان هرچه سعی کرد تا آن جسم بدھیکل را از خود دور کند نتوانست و بالاخره از ترس فریادی کشید و بیهوش بزمین افتاد. دکتر با عجله خود را بیانع رسانید و از پرستار علت را پرسید.

پرستار در حالیکه رنگ بر نگ می‌شد گفت:

- آقای دکتر، چیزی نشده فقط من فراموش کرده بودم که اطلاعاتی درباره سایه‌اش باو بدhem?!...

لالهزار: حسر تکاه!..

لامپ: شیشه روشنده!

لامپ: دنبلان سقف!

لانه مرغ: حرمسراي خروس!

لانه مورچه: کافه آرستوران مار-
مولک!

لایچسبک: مادرزن!

لب: استراحتگاه بوسه!

لب: سماق گوشتی!

لب: فرودگاه بوسه!

لاس: مشت و مال شفاهی!

لاشخور: جت گوشتی!

لاک: واکس ناخن.

لاک: حنای فرنگی.

لاک: ماتیک پاکت سفارشی.

لاک پشت: شهش بیابانی؟!

لاک پشت: نامه رسان حیوانات!

لاک پشت: فولکس واگن طبیعی!

لالهزار: خیابان قلمی.

- لحف تشك : کت و شلوارخواب .
 لحاف کرسی : استخرشنای -
 زمستانی !
 لژسینما : پارکینگ عشاچا !
 لطیفه : داستان بی دردس !
 لک لک : پرنده آتنن سر خود .
 لک لک : نر دیبان پر نده !
 لک لک : وداعنامه زمستان .
 لگن : «کابینه» سیارا !
 لنگ : مایوی حمام !

- لنگ : پیش پرده لباس !
 لنگ : او نیفورم دلاکها !
 لنگ : دامن مدپائین زادوا !
 لنگ : مایوی جاهل !
 لنگ حمام : پارچه هرجائی !
 لنگه کفش : باطنون زنانه !

- لب : خوش کوشت !
 لب : پلک دندان !
 لب : استگاه بوسه !
 لب خانمه : استامپ صورت آقايان !!
 لبخند : خنده بی رمق !
 لبخند : خنده کال !
 لب زن : فرودگاه لب مرد .
 لباس : لفافه انسان !
 لباس : خیابان «اطو»!
 لباس دکولته : نمایشگاه سینه های عنیان !
 لبو : بستنی زمستان !
 لجن : تهدیک حوضن !

- لحف : شال حاج آفاهما !
 لحاف : پتوی کوسه !
 لحاف : محرم اسرار .

لوله هنگ: آفتابه مومنا!	لنگه‌کفش: پتک دختران حوا!
لوله هنگ: مدیر کل میال!	لنگه‌کفش: اسلحه سرداخانهها!
لیف: بادکنک دلاک!	لنگه‌کفش: «دنبل» خانم!
لیفه: تونل بنده‌تبان!	لنگه‌کفش: شیء دوکاره.
لیفه: متروی بنده‌تبان!	لنگه‌کفش: کوشکوب موئث!
لیفه فقر: بولوار شپشها!	لنگه‌کفش: پارا بلوم زنانه!
لیفه شلوار: کیف کاکا!	لنگه‌کفش: سیلی جنس لطیف.
لیلة القدر: شب مرک مادرزن(!)	لنگه‌کفش: اسلحه خانوادگی.
لیمو: پستان درختی!	لوستر: سالن رقص پشه !!
لیمو: میوه سکس اپیل دار!	لوستر: چرا غ سرمایه دار!
لیمو: صوفیا لورن میوه‌جات!	لوله آب: روده زمین!
لیمو: مستاجر کرست!	لوله بخاری: اکزوز اطاق!
لیمو عمانی: پستان پیرزنها!	لوله تفنگ: تونل فشنگ!
لیموناد: شامپانی بی‌پولها!	

برادر جان دگر پنجشنبه آمد
 حواس بنده هم کم جنبه آمد!
 کنون خواهم بی تجدید نیرو
 بخوانم ساعتی «توفیق» – یا هو!

دلیل منطقی!

او س علی بنا را باین اتهام که همکارش را از روی
چوب بست بزمین پرتاب کرده محاکمه میکردند، رئیس
دادگاه گفت:

– همکارشما یک دنده و یکدستش شکسته و سینداش
ضرب دیده و هردو پایش هم قلم شده است و خدائی بوده که
نمرد، چرا اینکار را کرده اید؟

– آقای رئیس، خودش خواست، من هم کردم!
– چطور؟ خودش خواست که از آن بالا بپائین
بیندازیش؟

– اجازه بفرمایید تا خدمتتان عرض کنم، و فیقم با
من بحث و جدل بیخودی میکردم نهم یقه اش را گرفتم و از
بالای دار بست آویزان کردم، فریاد کشید و گفت: «دارم
خفه میشم، ولم کن، ولم کن!» نهم همان را که خودش
گفت کردم نه او را زدم و نه فحش دادم،....: ولش کردم.

– اما تو فکر نکردی از
ارتفاع چهار طبقه داری اورا
بزمین میندازی؟

– چرا، فکر کردم، اما خود او
هم میدید که از کجا آویزان است
وفریاد میکرد «ولم کن!»

ماج : استامپ عشق ؟

ماج : تف مالی «خاطرخواهی»

ماج : پیش قسط ازدواج !

ماج : کتک کاری لبها !

ماج : تمبر عشق !

ماتسرا : خانه مرد دوزنه !

ماتیک : رنگ خوردنی !

ماتیک : کرم سرخ پوست !

ماتیک : واژایین خجالتی !

ماتیک : ملافه لب !

ماتیک : اسفالت لب خانمها .

ماتیک : خوراک عشق !

ماتیک : واکس لب .

ماتیک : خیانت سنج خانمها !

ماج : رشوہ زنانه .

مار: بندتبنان مر تاض !؟

مار: تسبیح مار کیر !

مار: شال گردن درویش !

مار: شیلنگک مر تاض !

مار: طناب گوشتی !

«مارچلو»: چلو کباب مر تاضنا!

مار «چلو» «ماست» رویانی !:

هتر پیشنه خوراکی !

مارمولک: مار روغن نباتی خوردها

ماساز: لاس همراه بادستمزدا

ماستمالی: محاکمه کله کندهها.

ماست ولبو: سالاد فقراء .

ماش: عدس سیدا

ماشین آببیوه گیری: اتوبوس

بنز میوه!

ماشین اصلاح: ترا کتور بدن

ماشین تحریر: ماشین با سوادا

ماشین تحریر: « ماشین »

ژیگولتها!

ماشین تحریر: آهنربای زنها!

ماج: شیتیلی عشق !

ماج: شیرینی عید!

مادرزن: سفته نکولی !

مادرزن: زن از جنگه بر گشته !

مادرزن: مسلسل طبیعی !

مادرزن: عز رائیل خانگی !

مادرزن: رهبر انقلابیون منزل !

مادرزن: عصارة عز رائیل !

مادرزن: کاریکاتور زن .

مادرزن: وزیر جنگ خانه !

مادرزن: کرم زندگی !

مادرزن: مزاحم چسبناک !

مادرزن: مادر شوهر مرد !؟

مادرزن: همردیف بازنشسته .

عز رائیل.

مادرزن: المثنای دیوا

مادرزن: سر باری !

مادرزن: عز رائیل علنی !

مادرزن: خرس مناطق معتدله !

مادرزن: کنسرسیوم داماد !

مادرزن: نشادر طبیعت !

مادرشوهر: سوهان روح !

مادرشوهر: عز رائیل خاک !

مادرشوهر: عروس بازنشسته !

مار: طناب متعرك .

ماله : اتوی کاهگل!

مالیات : خمس زورکی!

مالیات : باج سبیل دولت!

مامورمالیات : درا کولای کسبه!

ماما : دکتر نامرد!

مامورمتوفیات : منتصدی بایگانی
انسان.

ماه : خورشید مالاریائی.

ماه : ستاره سنگین وزن!

ماه : ستاره پیوندی!

ماه : «قمر مصنوعی طبیعی!»

ماه : نورافکن خدا.

ماه : معشوقه مغلسها!

ماه : خورشید شبانه!

ماه : چاشنی آسمان!

ماه : قمر مصنوعی خدا!

ماه : معشوقه بی خرج شاعرها!

ماه : خورشید روغن باتی خورده!

ماه : چشم چران نیمه شب.

ماه «رمضان»: دارالتأدیب شکم!

ماه «شوال»: ماه عسل روزه خورها!

ماشین جوجه‌کشی : دارالایتمام
جوجهها!

ماشین چمن زنی : ریش تراش
غول!

ماشین دوطبقه : حمام بخار
متحرک!

ماشین دوطبقه : اتومبیل دوقلو.

ماشین دوطبقه : ماشین حامله!

ماشین نویس : «کلفت» دولت!

ماشین نویس : تنقل مدیر کل!

ماشین نویس : چاشنی اداره!

ماشین نویس : هنرمنداداری!

ماشین نویس : تلویزیون اداری!

ماشین شرکت زائد : پیست رقص
مسافرین!

مايو: شلوار قرقى!

مايو: روکش باسن!

مايو: زيرشلواري دكولته!

مايو: آهنرباي چشم مردها

مايو: لنگ مدرن!

مايو: كيف پائى (۹)

مايو: كوچكترين لباسى كه -

بزرگترین وظيفه را بهمه دارد!

مايو: نوار اخوش شانس!

مباحثه: دوئل آخوندى!

مبل: صندلى بي دست و پا.

متاھل: اسيرجنگ نکرده!

مترا: ترازوی پارچه.

مترا: شال گردن خياتها!

متکا: ساندوچچ پر!

متکا: بوم غلطون روغن فباتى

خوردها

ماه عسل: سيزده بدرآزدواج.

ماه عسل: ماہ غسل.

ماهوت پاكىن: مسواك لباس!

ماهوت پاكىن: جاروب خوش بخت.

ماهي: بندتنبان کوتاه (۹)

ماهي: استرويليماز حيوانات!

ماهي: مورچه دريما.

ماهي: سپوراخوس!

ماهي: زيردربيائى بدون برق و باطري!

ماهي بلو: كوه رشب چراغ!

ماهي تابه: جهنم ماھى!

ماھيچه: بچه ماھى!!

مايو: لباس بي تربيتا

مايو: شلوار آشوبگرا

مايو: شلوار و اتر پروفا

محصل : اسباب بازی فرهنگ!
 محصل : کدای نمره!
 محضر : مکان جوشکاری آدمها!
 محکمه دکتر : اداره کارپردازی
 متوفیات!

مداد : قلم دسمیاه!
 مداد : چوب باسواند؟!
 مداد : خودکار تقلبی!
 مداد : نویسنده بی سواد!
 مداد : عصای انگشت!
 مداد ابرو : وسمه خشک.
 مداد پاک کن : کیسه حmom کاغذ.
 مداد تراش : سلمانی مداد!
 مداد تراش : متخصص ختنه
 مداد!
 مداد تراش : مادرزن مداد.
 مدارک اداری : سفارشنامه ها!
 مدح : عسلی که با گوش میخورند.

مدرسه : دارالبطالة!
 مدرسه : اداره محصل!
 مدرسه دخترانه : هالیود وطنی!
 مدکیسه‌ای : ساندویچ جنس لطیف!
 مدیرکل : آبستن ناز!
 مدیرکل : خرس اداری!

متکا : تشك سر.
 متکا : ساندویچ پنبه؟!
 مثانه : آب انبار بدن!
 مجرد : آنکه بسیش دنیا -
 میخندد!
 مجرم : احمقی که گیر میافتد.
 مجسمه : آدم خشکیده!
 مجسمه ساز : پدر تقلبی!
 مجلس : تنها جائیکه میان دعوا
 «حلوا» قسمت میکنند.
 مجلس : «حمام زنانه» مردانه؟!
 مجلس : استاسیون حرف.
 مجلس : پرورشگاه و کلا!
 مجلس : اطاق خواب همکانی!
 مجھول ابدی : سن خانمها.
 مچل : آخرین نفریکه شاگرد.
 شوفرمیگوید : «آقا جا -
 نداره»!

محصل : دانشمند کمال!

مرغ حق: پرنده‌ای که صفحه‌اش روی خط افتد! ۱
 مرگب: جوهر عزادار! ۱
 مرگب: بنزین قلم.
 مرگب: جوهر سیاهپوست.
 مرگب: خون دوات.
 مرگ: زندگی تحت اراضی!
 مرگ: سانسور زندگی.
 مرگ: پایان تحصیل بشر!
 مری: آسانسور لقمه.
 مری: دالان خانه شکم! ۱
 مریض: تخته مشق دکترها!
 مریض: آدم پنجر!
 مریض: جنس عزراشیل هستند.
 مریض: فرشته دکترها! ۱
 مریضخانه دولتی: کشتارگاه.
 مژگان: در بان چشم.
 مژگان: آباژور چشم.
 مژگان: پرده حسیری چشم.
 مژگان: لشکر کارد چشم!
 مژه: ریش چشم! ۱
 مژه: آفابالا سر چشم.
 مژه: نیزه شاعرانه.
 مژه: برف پاک کن چشم!
 مژه: سینخونک عاشقانه.

مدیر گل: کارمند حامله! ۱
 مرتابض: حاجی لک لک آدمها!
 «مرتعج»: فحش بین المللی.
 مرد: زنی که سن حقیقی اش را -
 بگویدا

مرد: جنس بی مشتری! ۱
 مرد: بارکش زن! ۱
 مرد دوزنه: گندم بین دوسنگ آسیا.
 مردزندار: کبوتر جلد!
 مرد مردان: کسی که ناخ عمر زن نگیرد!
 مرد: مریض باز شسته!
 مرد شو: دلاک نفرین شده!
 مرد شو: دلاک چشم و دل سیر!
 مرغ: خروس نامردا!
 مرغ: پرنده تخمی!
 مرغ: خدیجه سلطان خروس! ۱
 مرغ حق: «کاکا توفیق» پرنده!
 مرغ حق: قاضی پرنده کان!
 مرغ حق: پرنده تلخ.

مسلسل : تفنگ پرچانه !
 مسلمان : ارمی سانسور شده (۹)
 مسواک : جاروی دهان!
 مسواک : دلاک دندان!
 مسواک : آرشه دندان !!
 مسواک : سباده دندان !
 مسهل : سپوره معده!
 مسهل : هندل شکم!
 مسهل : مأمور اجرای شکم!
 مسهل : کار کردنی معده.
 مسیو : آقای نامسلمان !
 مشت : چکش گوشتن!

مشت : چک قلمبه!
 مشت : گوشتنکوب گوشتنی !
 مشت : وزارت دفاع بدن!
 مشتری : کیمیای بازارا
 مشروب : نشادرمایع !
 مشروب : بخاری آبکی !
 «مشغول!» : «غول» «مشهد»
 رفته!!

مس : فلز خجالتی!
 مس : فلز سرخ پوست !
 مسابقه : قمار شرعی!
 مست : دیوانه مصنوعی.
 مستخدم دولت : کدای قرن اتم!

مستراح : اطاق بی ادبی!
 مستراح : اطاق فکر و خیال.
 مستی : جمع بین انسان و حیوان.
 مسجد : محل رانده و وی مؤمنین.
 مسجد : باشگاه (!) مذهبی.
 مسگر : آرایشگر مس !
 مسگر : پیشهور رقصان!
 مسگر : کاسب کچل.
 مسگرآباد : کوی آدمهای خوشبخت!
 مسگرآباد : اداره باستانشناسی!
 مسلسل : اسلحه غرغري!
 مسلسل : امشی آدم.
 مسلسل : تفنگ مسهل خوردگه!

معده : «بالو» غذا.
 معده : کارپردازی بدن.
 معده : مهمانخانه غذا .
 معصوم : کسیکه بدست سلمانی
 بدگرفتارشودا !
 معلم : ملک الموت شاگرد .
 معلم : کسیکه نه متأهل است به
 مجرد !!
 معلم : فقیر آبرودار !

مغز : بی سیم کله !
 مغز : مستاجر کله !
 مغز : مسافرخانه فکرا
 مغز : زایشگاه خیالا
 مغز : دایره بایگانی سرا !
 مغز : وزیر فرهنگ بدن .

مشک : تانکر سقا !!
 مصاحبه : استنطاق مؤبدانه .
 مصحح روزنامه : تنها کسی که
 از اول تا آخر روزنامه را
 میخواند !
 مصدر : دایة مذکرا !
 مطب دکتر : تعمیر گاه انسان !
 مطبخ : محل رانده و وی آف او کلفت !

معاون : عیال اداری !
 معاون : کمک دندۀ رئیس !
 معدل : حساب دخل و خرج محصل !
 معدن : رحم کوه !
 معده : کیسه شکمو !
 معده : کلکسیون غذا !
 معده : آشپزخانه بدن !
 معده : گاراژ غذا !
 معده : تیوب شکم .
 معده : لا بر اتوار کارخانه بدن .

ملامکتبی : مرغ جوجه دار!
ملانصرالدین : آدم فکاهی!

ملانصرالدین: کاکا توفیق باستانی!
ملائکه: ارمک پوشان مدرسه خدا!
ملائکه : ماشین نویس خدا!

ملک الموت : ساقی ریشا
متحن : عز رائیل محصل!
مولی : کمک دند کاکا
مولی : چر کنویس کا کانوفیق!
مولی : کاکا توفیق حیوانات!
مه : نار کیل گوشتی!
مه : دستگیره سکس!
مه : لیموی بی بوا
مه : باد کنک گوشتی!
مه مصنوعی : لاستیک سکسی!
من : (بشمامر بوط نیست)
مناجات : وسیله اطفاء ذوق آوازه
خوانها درماه رمضان!

مغز خر: طعامی که زنان از بهر شوهر سازند!
مغز دیوانه : پاد کان تخلیه شده!
مغز نویسنده : طوبیله سوژه!
مقبره ظهیرالدوله : اطاق خواب هنرمندان!

مقررات : سنگی که همیشه بهای ضعیف میخورد.
مقره : متکای سیم!
مقوا : کاغذ کردن کلفت!
مقوا : کاغذورزشکار!
مگس : کدای پرنده (سمج ۱)
مگس : بازرس مواد غذائی.
مگس : هوابیمای میکروبی!
مگس : آهنگساز نابستانی!
مگس : فضول «فضولات».
مگس پران : بیچهه الاغ.
مگس طلائی : جواهر فروش
حشرات!

«مگس گیرک» : تارزان حشرات!
مگس و پشه : هیئت ارکستر فقر!
ملافه : چادر نماز لحاف!!
ملاقه : کردن درازهای کله -
کوچک!

منقل : بخاری کرسی!
منیزی : شیر کافه قنادیهای
استانبول و لالهزارا
منیزه خانوم : شیش بعضی ها!
«مو» : درخت افليچ!
مو : آرزوی کچل!
مو : طناب بند بازی بعضی از
حشرات!

موج : رقص عربی آب!
موج : قوز آبکی!
موج : جفتک چار کش دریا!
موج : دست انداز آب!
موجر : عذرائیل مستأجر.
موچین : کازانبر پشمها
مور : رفیق قدیمی سلیمان!
مورچه : کدبانوی حشرات!
مورچه : حمال غلات!
مورچه پردار : هلیک و پتر
مورچهها!

مناره : پاشنه کفش خانمهای مدرن!
مناره : شاخ زمین!
مناره : چنار آجری.
منارجنبان : مناره است!
منارجنبان : مناره اطواری!
منارجنبان : بیلاح اصفهان!
مناره : دود کفن دعا!
منجم : مهندس آسمان!
منجم : فضول خدا!
منجم : کسیکه نه عاشق است و نه
دیوانه ولی باز هم به ومه
نگاه میکند!

منزل کاندیدا : کافه رستوران سپور!
منشی : کسیکه شما مطلبی را با -
غلطهای اشائی باومیکوئید
و او غلط های املائی را هم
با آن اضافه میکند!

موشک : صادرات زمین.

موشک آمریکائی : ماهی (?) فلزی!

موشک آمریکائی : زیر دریائی

مدرن!

موی سر : چمنزار بدن!

موی گدا : جنگل شپشها!

مهتاب : آفتاب خونسرد.

مهتاب : آفتاب «عاشق».

«مهر» : انگشت فلزی!

«مهر» : سنگ قبر موش!

«مهر نماز» : ژتون بهشت!

«مهر نماز» : فرود کاه پیشاپی مؤمنین!

مهریه : اتیکت دختر!

مهریه : نرخ زن.

مهریه : نازشت خانمها.

مهمان بی خبر : آنکه نوکر چشم

دیدنش راندارد!

مهندس : عمله تحصیل کرده!

میزان الحراره : تبسنج هوا.

میخ : یونز کفش!

مورچه : انباربری حیوانات!

موز : خیارشیرین!

موز : خیارکاشی!

موز : خیارمالاریائی.

موز : میوه شب جمعه!

موز : خیارهندی!

موزائیک : آجرشیک پوش!

موزائیک : خشت فرنگی!

موزائیک : قالی بی پشم!

موس : دراکولای خانمها!

موس : آدامس کربه.

موس : پلیس مخفی آشهز خانه!

موس : قاچاقچی حیوانات!

موس : غذای متحرک کر به!

موس : بازرس ترسو.

موس : محبتکر خانگی.

موس : لولو خورخوره خانمها.

موس : دزدزیر زمینی!

میز اداره : متکای کارمند !
میزان الحراره : هوا شناس
 راستکوا
میکروب : پیاده نظام عزرائیل !
میکروفون : بوق حمام مدرن !
میمون : آدم نرسیده !
میمان : انسان [در حال توسعه]
میمون : الوبس پریسلی حیوانات !
میوه : تخم مرغ درخت (ا)
میمون : چرک نویس آدم !

میخ : چسب فلزی !
 میخ : ویتامین کفش !

میخانه : آبشخور آدم !
میخ طویله : سنجاق ورزشکار !
میدان توپخانه : پایگاه آدم هوا
 کنی !
میدان گمرک : فروشگاه فردوسی
 جنوب شهر !
میز : چهارپایی بی جان !

آتش سوزی ... دلوزی !!

و

ناخن : اسلحه سر دخانها!

ناخن : آچار بدن!

ناخن : زلف انگشت!

ناخن : بازداشتگاه میکرب!

ناخن : پیج کوشتی شخص!

ناخن : استخوان نرسیده!

ناخن : خامنداز خانها.

ناخن : آدامس بچه ها!

ناخن : سنگرانگشت!

ناب : کلمه «نون» و «آب» دارد.

ناپدری : وارث پدر!

ناخدا : سرپاسبان کشتن!

ناف : دکمه شکم !

ناف : سوراخ بی منفذ!

ناف : دست اندازشکم.

ناف : دهان باز نشسته !

ناف : دکمه شکم !

ناله : منطق کدا !

نامه رسان : پیامبر بی ادعا!

نامه عاشقانه : چهار مضراب

ازدواج و پیش در آمد بد بختی ا

نان : بنزین انسان.

نان : قنداق پنیر!

نان سفید : باطون نانوها!

نان سنگک : لاستیک ارزان قیمت!

نان سنگک : کلکسیون حشرات!

نان سیاه : نان کنگوئی!

نان سیلو : آجر قزاقی!

نان لوаш : نان مینیا تورا

نانوائی : کارخانه سیمان!

نان ماشینی : قوم و خوبیش فیبر!

ناودان : دماغ دیوار!

ناخن : کازابر انگشت.

ناخن گیر : کیوتین ناخن !

ناخن گیر : بجه قیچی!

نار گیل : نخود جنگلی.

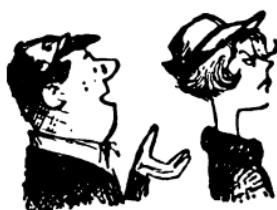
نار گیل : مجسمه میمون!

نارنجک : بجه بمب!

ناز : دست انداز عشق!

ناز : پارازیت عشق!

ناز : قهر بامزه!

ناز : کم خرجتین وسیله موقفيت

زنها .

ناز : مخالفت ظاهری با انعقاد

قرارداد!

ناز : پیش در آمد رضایت!

ناشی : کسیکه از شب او لقریبان -

صدقه فرش میرود!

ناف : فهوه خانه بین راه!

ناف : مکسک شکم!

نسیم : پنکه طبیعی !
 نسیم : طوفان شاعرانه !..
 نسیم : طوفان شیرهای !
 نسیم : بلیط بخت آزمائی !
 نشادر : کمک دنده الاغ !
 نشادر : بنزین ملانصرالدین !!
 نشخوار : آدامس کاو.
 نصیحت : آنچه بگویند و نکنند !
 «نظرقربانی» : پرستاری جیره
 و مواجب !!
 نعل : کفش «استپ» الاغ.
 نعل : دمپائی الاغ !
 نعل : کفش کفش !
 نعلبکی : آبریز گاه استکان !
 نعلبکی : فالیچه استکان (!)
 نعلبند : کفاس الاغ.
 نعلین : کفش مشترک مؤمنین
 وزنها .
 نعنا : ادوکلن سبزیجات !
 نفت : «لحاف ملانصرالدین» !
 نفت : ادرار زمین !
 نفت : ذغال رقیق !
 نفت : محصول تبعید شده !
 نفت : آب گندیده (۴)

ناؤدان : آبشار اهلی !!
 ناؤدان : جوی عمودی !
 ناؤدان : لوله سربهوا !
 نای : دود کش دیه !
 نایلوون : چرم فرنگی !
 نخ : لباس قرقه !
 نخ : فرمان بادبادک !
 نخ : شال قرقه !
 نخ : طناب غصه خورده !
 نخ : بند تنبان قرقه !
 نخود : ساقمه دیزی !?
 نرخ شهرداری : آفت اجناس !

نرdban : پله کان سیار .
 نرdban : اسکلت پلکان .
 نرdban : خط آهن سربهوا !
 نرdban : پله لاغر استخوانی !
 نسخه دکتر : عزرائیل کاغذی !
 نسخه دکتر : آدرس سر راست
 مسکر آبادا

«نمی‌دانم» : راحت جان!

نواله : ساندویچ شتر!

«نور» من ویزدوم : هنرپیشه

نورانی!

نوکر : کسیکه اگر جوان باشد

آقا را عذاب میدهد و اگر

پیر باشد خانم را!

نوکر باوغا : رازدارخانم.

نون (ن) : غذای القبا!

نوک قلم : زبان خودنویس.

نون بربری : نان و حشی!

نون ماشینی : آجر پاستوریزه!

نه : جواب منبت خانمه!

نی : رادیویی بی برق و باطری

چوبانها .

نفت : طلای بدبو!

نفتالین : مادر شوهر بید!

نفت سیاه : پدیکور اسبها.

نفرین : فحش خانگی!

نفرین نامه : صورت حساب کافه‌ها!

نقاش : عکاس دل‌گندۀ.

نقاشی کوپیسم : کاربیکاری!

تقد : نسیله عجول!

نقص عضو : سرمایه‌کدا.

نقطه : چاشنی کلمات.

تکیر و منکر : باز پرسان آخرت.

نماز : ورزش خدا پسندانه!!

نماینده جماعت : میتینک احزاب
اسلامی.

نماینده ملت : وکیل «الدوله»!

نمره : سخاوت معلم!

نمره : حقوق محصل!

نمک : سنگ ترازوی معلم!

نمره : شناسنامه ماشین!

نمک : شکر شور(!!).

نمک : نخود هر آش.

نمک : شکر بمزه!

نمک پاش : دوش بانمک!

نمکدان : شبیه فکاهی!

نیشگون : نیش هوس دار!	نی : لوله اگزو زفلیان.
نیشگون : فشار احساسات!	نی : مر تاضن سازها.
نیشگون : کازدستی!	نی : چوب قلیان آوازه خوان!
نی قلیان : «راه آب» دودا!	نیش : بوسه حشرات!
نی قلیان : دودکش چوبی!	نیشکر : چوب خوردنی!
نیکل : فلز رنگ و روپریده.	نیشگون : بوسه انگشت!
نیلوفر : بوته کرمکی!	نیشگون : گیره گوشتنی!
نیمرو : غذای مجردها.	نیشگون : ناخنک عشق!
نیمرو : غذای کم رو(۴)	

بچه حق و حساب دون!

حسن آقا واعظ مشهور هر هفته

شبهاي جمعه در مجلسی که عدهای از

معاريف و رجال شر کت داشتند سخنرانی

میکرد وا زاینکه صاحب خانه همیشه موقع سخنرانی

او میخوابید و بصدای بلند خور خود میکرد ناراحت

بود ، بالاخره فکری بخاطرش رسید و به پسر کوچک

خودش گفت اگر نگذاری صاحب خانه موقع سخنرانی

بخوابد ۱۰ تومان بتو میدهم . بد بختانه آن هفته هم

صاحب خانه خوابید و بیشتر از همیشه خور خور کرد ! در

آخر مجلس حسن آقا سراغ پرسش رفت و گفت :

— مگر قرار نبود نگذاری صاحب خانه بخوابد

و ده تومان از من بگیری ؟ ..

پرسش جواب داد :

— چرا ، اما او بیست تومان بمن داد که

بگذارم راحت بخوابد !!

والدۀ آقا مصطفی : انتلیجنت
 سرویس جیب بغل ؟
 وام : ویتامین دولت!
 وام : نزول خوش نام!
 وان : خزینه نامسلمون!
 وانت : حمال موتوری!
 «وان» هفلین : هنر پیشۀ حموی!
 وجودان : دادگستری بدن.
 ورزش : نماز غیر شرعی!
 ورزش : کار بدون مزد.
 ورزش رادیو : رقص ناشتا!
 وزارت بهداشت : پاتوق عزایل.

واجب الزکوة : کسی که دو زن
 داشته باشد.
 وارث : مفتخر بی دردسر.
 وافور : وسیله اجرای سیفوی
 شماره ۶ !
 وافور : چیق آبستن .
 وافور : پستانک تریاکی!
 وافور : هالتر شیره‌ای؟!
 وافور : فرهنگ تریاکیها .
 وافوری : قهرمان خشخاش وزن!
 واکس : مانیک کفش .

وکالت : تجارت بی ضررا!
وکالت سنا : «جوانی کجایی که
یادت بخیر».

وکالت شورا : اول بسم الله.
وکیل مجلس : کارخانه «صحیح
است، احسنت»!

وکیل مبرز : آنکه حق را باطل
کرداند.

ویلون سل : ویلون مسلول!

ویلون سل : فهرمان سنگین وزن
آلات موسیقی

ویولو نیست : تنها کسیکه بساز
خودش میرقصد.

وزارت «داد-گستری» : حائیکه
«عدل» را «پنهن» میکنند!
وزارت دارائی : وزارت کسر
بودجه!

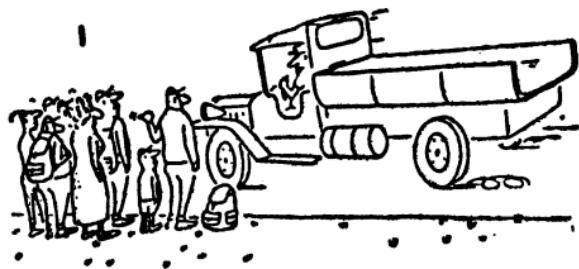
وزارت کار : اداره توزیع اردنسکی!
وزرات کار : محل سر شماری
بیکارها!

وزیر کار : بیکار سرشناس!
وسط خیابان : آبریز گاه الاغها.
«وسعت مشرب» : بهانه دوروثی.
وصال : در عشق.

وصله : آرم، فقر.
وصله : زینت لباس فقر!

وعده : دس «حرف»!
وعظ : لالائی پامنبر روها.
«وغ وغ صاحب» : آکوردئون
وطنی.

آن گزو آدمی بود زنده
چه تو اند بود بجز «خنده»؟
خنده هر درد را بود دارو
خنده غم را زدل کند جارو!

«رفع زحمت!»

چاخان ها

«علیرضاخان» بادوستش «آقا رضا» توی کافه نشسته بودند، برای اینکه حوصله شان سرنز ود شروع کردند برای هم چاخان کردن ! ..

«علیرضاخان» گفت:

— دیروز خواستم برم تو وان خونه مون حموم
بکنم دیدم مقداری مو دم سوراخ خروج آب وان جمع
شده. وقتی دست بردم و موهارو جمع کردم و از وان در
آوردم، با کمال تعجب دیدم از سوراخ وان ذنم هم دنبال
موها بیرون آمد! ... و بعد معلوم شد رفته بوده وان روتیز
کنه، از بس لاغر بوده با جریان آب داخل سوراخ وان
رفت و همونجا گیر کرده بوده !!!

«آقا رضا» سینه‌ای صاف کرد و گفت:

— به، این که چیزی نیست! ... پریروز من یک
کیلو گیلاس خریدم بردم خونه بازنم مشغول خوردن
گیلاس‌ها بودیم که خانم یک دانه هسته گیلاس رو اشتباه
قورت داد! و بیچاره از بس ضعیف و ریزه میزه ولاغره،
همون هسته گیلاس چنان شکمش رو بالا آورد که وقتی بعد
از ظهر بدیدن مادرش رفته و او دخترش رو با او نحال دید
یکه‌ای خورد و پرسید:

— وا! ... مهری جون تو کی آستن شدی که من خبر
نداشم ...

هروئین : فاقالی لی هنرمندان!

هروئین : نشادر عوضی؟

هزارپا : حیوان دروغگو!

هلیکوپتر : ملخ آسمانها!

هلیکوپتر : هواییمای هرجائی!

هلیکوپتر : پنکه سیار!

هالیوود : خاک سکس خیز!

هالیوود : شعبه بهشت!

هتل : قهوه خانه اشراف!

«هر» : معشوقه هنرمند!

هرکول : رستم فرنگی!

هروئین : مولد هنر!!

هروئین : تریاک مدرن!

هندل : سیخونک ماشین.

هواشناسی : دروغگوی رسمی.

هندوانہ : «خربز» خجالتی ۔

هو اپیما : باد بادک آهنی.

هونگ : جسم توسری خورا

هین : استارٹ الاغ !

ہما : سیکارڈسکسی ۱

د. بدون شرح!

— ... نمیتوانستید شما ها هم مثل دیگر وون این کارا تو نو
تو سینما بکنین ؟ !

بذا باشه ۹۱

گردلبر من ، بد شده بامن بذا باشه
بامخلص مفلس شده دشمن بذا باشه
کربسته به افسونگری و عشوه و اطوار
از پشت ، کت آفت و سوسن بذا باشه
هردم که روم تا که ازاو قول بگیرم
گروعده دهد تا سرخر من بذا باشه
هر لحظه اگر صد چومنی را بنماید
دیوانه خود با قر و با فن بذا باشه
در ساحل دریا اگر آن دلبر قرتی
کنده است لباسش همه از تن بذا باشه
گرسخت سرش بند شده بیخبر از من
با خسر و واسکندر و بیژن بذا باشه
هوشنگ مکن شکوه از آن بی فک و فامیل
چون بوده از اول دلش آهن ، بذا باشه !

ینچجال : بخاری تابستانی.

بول براينتر : مدیر کل هنرمند(؟)

يويوو : اسباب بازی کرمکی!

ينگه دنيا : آبدزدك نفت!

ينگه دنيا : نخودهر آش.

يادداشت : کتابچه فراموشی !

(يا... على!) : جرانقال وطنی

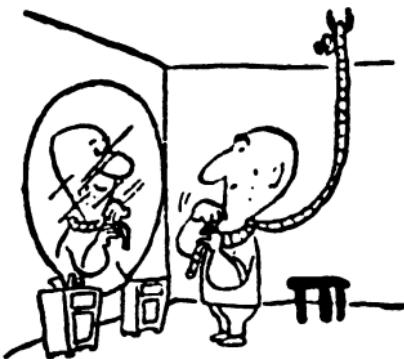
يتيمجه : غذای بی پدر مادر!

يغ : سنگ آبکی.

يغ : سنگ دلسدا

مرتضی مبتکر !

خبر آمد که حرف «ی»، تموم شد
ده یالاه! وقت اصلاح و حموم شد!
زدم جستنی و بستم رادیو را
گرفتم در کفم «توفيق» نو را
که گفتند از قدیم از روی تحقیق
به پنجشنبه فقط: «توفيق»، «توفيق»!

احتیاط!

قوای پیاده نظام در حرکت بود ناگهان « مامور دیده باشی » به یک سرگروهبان رسید و با صدای خیلی ضعیف باو گفت « ۹ کیلومترداریم تا بمزبرسیم ». سرگروهبان هم بر حسب وظیفه جریان را (با همان احتیاط و آهستگی) به مافوق کزارش داد . سلسله مراتب همین طورا داده پیدا کرد تا مطلب به اطلاع سرهنگ رسید و او هم به فرمانده تیپ مراجعت کرد و بطور « در گوشی » بعرض دساند « ۹ کیلومتر دیگر تا مرز ذفاصله داریم ». فرمانده که جریان را یادداشت کرده بود با تعجب پرسید : « این موضوع که آنقدر محترمانه نیست ، پیرا باین آهستگی گفتید ؟ » سرهنگ اظهار بی اطلاعی کرد و گفت چون از سرگرد بهمین یواشی شنیدم با یستی علت را ازاو بپرسم . سرگرد و نفر قبلی هم طبعاً از علت بی اطلاع بودند و جریان رو به پائین ادامه یافت تا به سرگروهبان رسید . او هم دیده باش را گیر آورد و پرسید « راستی رفیق چرا موضوع باین سادگی را آنقدر آهسته و با احتیاط گفتی ؟ » یارو باز هم با همان صدای ضعیف جواب داد :

— « احتیاطی در کار نبود فقط از امر وزبیح در اثر سرماخوردگی سینه ام سخت گرفته و صدایم در نمیآید ! »

کارسن — آقا دنبال نو نتون نگردين ، من برای
شمانون دیگه‌ای می‌ارام ...
مشتری — آخه دختر خانم ، دندون عاریه‌ام توی
همون نونه بوده که گم شده !!!

فرهنگ‌های اختصاصی:

- ✿ فرهنگ دستم.
- ✿ فرهنگ جدید.
- ✿ فرهنگ جغرافیائی.
- ✿ فرهنگ شهرهای ایران.
- ✿ فرهنگ ماهها.
- ✿ فرهنگ اعضاء بدن.
- ✿ فرهنگ اعداد.
- ✿ فرهنگ فقرا.
- ✿ فرهنگ اون دنیا.
- ✿ فرهنگ ترانزیستوری.
- ✿ فرهنگ ارتباطی.
- ✿ فرهنگ مار.
- ✿ فرهنگ سیاسی.
- ✿ فرهنگ نوروز.

فرهمند رستم

پتو : حوله رستم!
 تغار : فنجان رستم!
 تمصاح : مارمولک رستم!
 تیرآهن : خط کش رستم!
 تیر چراخ برق : عصای رستم!
 جهنم : بخاری رستم!
 چراغ راهنمائی : چراغ فو
رستم!
 چنار : خلال دندان رستم!
 چمدان : کیف بغلی رستم!!
 چهارراه : بعلوہ (+) رستم(!)
 خربزه : چفاله بادام رستم!

آشار : شیر آب رستم!
 آسیا بادی : پنکه رستم!
 اتوبوس دو طبقه : تاکسی رستم!
 اقیانوس : وان رستم!
 انبر : موچین زن رستم!
 برج ایفل : کاردستی رستم !!
 بشکه : گپسول دوای رستم!
 بلندگو : سمعک رستم!
 بیل : قاشق رستم !!
 پارک شهر : با چجه رستم!
 پارو : فانق چائی خوری رستم!
 پالتو : عرق گیر رستم!

قطار: هزارپایی رستم!
 فورباغه: کک رستم!
 کرۂ ماہ: توپ پینگک پونگک
 رستم!
 گرفز: باطنون رستم!

لنگرگشتی: قلاب ماهیگیری
 رستم!
 ماهوت پاکن: مسواك رستم?
 مجسمۂ ابوالهول: عروسک رستم!
 مقوا: کاغذ پست هوائی رستم!
 منار: پاشنه‌کفش عیال رستم!؟
 میدان المپیک: زورخانه رستم!
 میمون: علیورجه رستم!
 نورافکن: چراغ خواب رستم!
 نهنگ: ماہی حوض خونه رستم
 اینا (ا)

دانشگاه: کودکستان رستم!
 دریای سیاه: دوات رستم (!)
 هسته بیل: خلال دندان رستم!
 دودکش: چوب سیگار رستم!
 دیلم: میخ رستم!
 ساعت شمس العماره: ساعت بغلی
 رستم!
 ساطور: تیغ ژیلت رستم!
 سوسک: مورچه رستم!
 سه ماه تعطیلی: زنگ تفریح
 رستم!؟

سینما: تلویزیون رستم!
 سیمرغ: پستچی رستم!
 شاهنامه: دفتر خاطرات رستم!
 شنکش: چنگال رستم!
 شیپور: سوت سوتک رسیتم!
 شیر: بچه گربه رستم!
 طشت: زیرسیگاری رستم!
 طناب: نین قرقره رستم!
 عقاب: مکس رستم!
 قالی: پوشت رستم!؟

فرهنگ جدید

زیگولو:

ا : آخر برج!	ژ : ژست آبدوغ خیاری!
ر : رتبه عقب افتاده!	ی : یابیا بريم بخونه تون یابیا
م : مساعده!	بخونه ما!
ن : نون خالی!	عک : گز کردن خیابون!
د : دلخوری!	و : ویلون وسیلون!
<u>کاسب :</u>	ل : لاس خشکه!
ک : کسادی!	و : ول!
ا : آب توهونگ کوبیدن!	<u>کارهند :</u>
س : سماق مکیدن!	ک : کورو کچل!
ب : بی پولی!	

فرهنگ جغرافیائی

چین : کشور پیر!
ژاپن : کشور آجیلی!
«سود» ان : کشور منفعت طلب!
«سور» یه : کشور شکموا
کراچی ؟ : شهر استفهامی!
«لاس» و گاس : شهر لاسیها!
لیسبون : شهر لیسیدنی.
مادرید :!
ماساچوست : شهر بی تربیت!

اسکیمو : شهر بچگانه!
افغانستان : کشور پرس و صد!
بروکسل : شهری که همه بهم دیگر
میگویند : بـ بـ! کسل!..
پاکستان : کشور باطھارت!
پرتقال : کشور گران قیمت!
توکیو : شهری که دخترهایش به
آدم میگن : من تو رو دوست
دارم، تو کیو؟!

فرهنگ شهرهای ایران

داراب : شهر آب دار!	«آغا» جاری : شهر اخته!
رضائیه : شهر از خود راضی!	آمل : شهر امل!
زاهدان : شهر پر هیز کار!	اوشان : شهر ایشان!
زنجان : شهر زن دوست!	بابلسر : شهر کله دار!
«ساری» : شهر متأسف!	باجگیران : شهر گردن کلفت ها!
سراب : شهر خیال!	بانه : شهر علی بونه کیر!
سر او ان : شهر جناب «سر وان» ها!	بر و «جن» : شهر جن زده!
سقز : شهر ژیگولوا!	بندر «لنگه» : شهر چلاق!
سیرجان : شهر از جان گذشته!	بیر جند : شهری که یک «جند» بیشتر نداره!
شوشتار : شهر خیس خورده!	تبیریز : شهر تب بر!
شیر وان : شهر شیر وانی سر خودا	تر بت «جام» : شهر عرق خورا
«صومعه» سرا : شهر ارممنی!	چا «لوس» : شهر عزیز دردانه!
فسا : شهر فس فسی!	«خلخال» : شهر خل اندر خل!

ماز ندران : شهر زن دار !
 «مسجد» سلیمان : شهر مقدس !
 «مشکین» شهر : شهر روسیاه !
 میانه : شهر بی طرف !؟
 مهاباد : شهری که خشگل ها
 آبادش کردن !
 «تقده» : شهر «چقده» !

قصر شیرین : شهر بامزه !
 کرج : شهری که هم کراست و هم
 رج میزند !
 کرمان : شهر کرموا !
 کهکیلویه : شهر «کوه کیلوئی» !؟
 آچسر : شهر کودن !
 گلپایگان : شهر آوازه خوان !

خونگرمی انگلیسی!

چندی قبل بریزیت باردو سفری به لندن کرد .
یکروز که در حمام هتل مشغول استحمام بود دید از بیرون ،
کارگری شیشه های حمام را پاک می کند .

بریزیت برای جلب توجه او اول یک پا و بعد هر دو
پای خود را بالا برد ولی جناب شیشه پاک کن با کمال
متانت به کار آدامه داد . ضعیفه کم سخت از خونسردی کارگر
عصبا نی شده بود لخت از وان بیرون آمد و چند قدم بطرف
پنجره رفت ولی باز هم « طرف » کوچک ترین توجهی نکرد !
بالاخره مادموازل « باردو » کاملا پنجره نزدیک شد و چند
لحظه توقف کرد و بکار گر خیره شد .

در این موقع کارگر انگلیسی
ناگهان خونسردی خود را از دست
داده پنجره را باز کرد و با اعتراض
فریاد زد :

- « چته خانوم؟.. مگه
تا حالا کارگر شیشه پاک کن
نديدي؟!.. »

— يه «آجو» بده دو تا «نى» !! ..

فرهنگ ماهها

مهره: ماه بامهر و محبت!
آبان: ماهی که «آب آن» از
همه جاراه می‌افتد
آذر: ماه آتشی!
دی: ماه «دی من!»
بهمن: ماهی که از هر کس بپرسی
سردته؟ میگه: - به من!
اسفند: ماه اسفند دود کردن!

«فروردین»: ماه معتماد!
اردی «بهشت»: ماه نوابکار!
خرداد: ماهی که از شدت گرما
حتی «خر» دادمی‌زنند!
تیر: ماه چوبی!
مرداد: ماهی که «مرده» زیاد
«میدهد»!
شهریور: ماه «شهریه».

فرهنگ اعضاء بدن

قلب : کارخانه برق بدن !
گله : ستاد فرماندهی و مرکز
مخابرات بدن !
کلیه : تصفیه خانه بدن !
گوش : میکروفون بدن !
معده : شهر تاری بدن !
مغز : تلکبر افعانه بدن !

- بینی : کار آگاه بدن!
- پا : شرکت واحد بدن!
- چشم : تلویزیون بدن!
- دست : اداره راهنمایی بدن!
- دهان : بلندگوی بدن!
- روده : راه شوسة بدن!
- روده‌گور: کوجهه بین مست بدن

فرهنگ اعداد

- سیزدھ : عدد آب زین کا!
- سیصد : عدد دروغکو (چون سی تا صد نیست و فقط سه تا صدہ!)
- پینھایت : عدد چاخان ۹!

- دو : عدد ورزشکار!
- شش : عدد ریوی !!
- له : عدد منفی باف!
- ده : عدد روستائی!

فرهنگ فقر

چوب کبریت نیمسوخته: خودنویس
فقر !!

حوض: آینه فقر !!

خروس: ساعت فقر !!

دوچرخه: کادیلاک فقر !!

زردچوبه: زعفران فقر !!

سرکه: آبلیموی فقر !!

سماور: دیوتوم فقر !!

سیب زمینی پشندی: تخم مرغ
فقر !!

سیرابی فروش: چلو کبابی فقر !!

شابدواعظیم: سویس فقر !!

شیریا خط: پوکر فقر !!

قهوه خانه: هتل هیلتون فقر !!

کاهگل: اسفالت فقر !!

کفش: ماشین شخی فقر !!

گل گماوزبان: قهوه فقر !!

وچله: دکوراسیون تنبان فقر !!

آب سیرابی: سوب فقر !!

اشکنه: آبگوشت فقر !!

انار: یاقوت فقر !!

باد: کولرفقر !!

بچه: رادیویی فقر !!

پاشویه: پلاژ فقر !!

بنجزاری: پر کار فقر !!

پوست خربزه: اسکتینگرینگ
فقر !!

پوستین: پالتو پوست فقر !!

تب: بخاری فقر !!

تحمه خربزه: پسته فقر !!

ترب سیاه: سیب کلاب فقر !!

جوی آب: استخر بچه فقر !!

جیب: دستکش فقر !!

چاله حوض: استخر فقر !!

چای: دیسکی فقر !!

چراغ موشی: چلچراغ فقر !!

فرهنگ (اون دنیا)

صحراي محشر: ميدان ميقينگ
اون دنيا!
ملائكه: ماشين نويس اون دنيا!

بیهشت : شمال شهر اوون دنیا!
پل صراط : کنگور اوون دنیا!
جهنم : اتوبوس شرکت زائد
اوون دنیا!

فرهنگ فرانزیستوری

حمال : ناکسی بارترانزیستوری!
 گرم : مادرترانزیستوری!
 لطیفه : داستان فکاهی ترانزیستوری!
 مايو : شلوار ترانزیستوری!
 مدرسہ دخترانہ : ہالیوڈ
 ترانزیستوری!
 ممہ : باسن ترانزیستوری!

- پایپون : کراوات تراانزیستوری!
- پیپ : چپق تراانزیستوری!
- تابوت : جت تراانزیستوری!
- تاکسی بار : کامیون تراانزیستوری!
- « تبریک عرض میکنم » : نطق
- تراانزیستوری!
- چنگال : شنکش تراانزیستوری!

تنبل :

یکنفر از کنار رودخانه‌ای میگذشت ماهیگیری را دید
که طاق باز توی آفتاب دراز کشیده و از شدت تنبلی ،
برای اینکه بخودش ذحمتی ندهد طناب ماهیگیری را بدرختی
بسته و قلاب آنرا با بآب انداخته است مرد رهگذر متوجه
شد که طناب بشدت تکان میخورد و معلوم است که صیدی
در دام افتاده ، لذا به ماهیگیر گفت :
- عمو پاشو قلابت ماهی گرفته .

صیاد (بعد از یک خمیازه ممتد) :
- لطفاً آنرا بیرون بیاورید . خیلی ممنونم .
رهگذر طناب را کشید و دید که ماهی بزرگی در
دام است و بصیاد گفت :
- رفیق بلند شو ماهی رو بگیر .

- لطفاً شما خودتان آنرا بگیرید و در سبد بیندازید .
خدا عوضتان بدهد ؟

- معلوم میشه خیلی در گیوهات گشاد است ها ..
- والله چه عرض کنم ؟
- میدانی چه چیز مشکل ترا حل میکند ؟ ..
اینکه زن بگیری و بچه دار بشی تا کمکت کنند .
- ای بابا ، حالا ز کجا یک زن حامله پیدا کنم ... ؟

دور کارگاه مجسمه سازی مدرن

مجسمه بهساز مدل :

- فاراحت نشو ، قول میدم تایکساعت دیگه کار این مجسمه رو
تموم کنم ؟!

فرهنگ ارتباطی

سیگار : همنشین لب!

لب : آهتر بای لب!

آهتر با : دزد فیزیک دان!

دزد : شریک مال مردم!

ناودان : خرطوم ساختمان!

خرطوم : شیلنگ جاندار!

شیلنگ : نی پیچ قلیون رستم!

قلیون : سیگار عمودی!

فرهنگ مار

مارعینکی: مارداشمند!

مارکبرا: مارزنانه!

مارآبی: مارزنگ شده!

ماربوآ: ماربدار!

مارزنگی: مارزنگ زده!

شاه عباس؟ : رب النوع سبيل!
 عدنان مندرس : نخست وزير
 پاره پوره ۱
 عصا : چوب سياسى
 عصمت اينو «نو» : آدم منفى
 باف ۱
 فسنجون : خودش سياسى
 گاندي : پارچه سياسى
 «نادر» شاه : موجود کمیاب!

آيز نهاور : مردی که به هر کس
 می رسد می گوید «آی
 زنها ، ورمی زنند!».
 ابن سعود : کلکسیونزن.
 «ایوب» خان : رئيس جمهور
 صبورا
 «جواهر» لعل نهره : نخست وزیر
 قیمتی ۱
 دوگل : رئيس جمهور دماغوا
 سو «کارنو» : آدم کارندهار

* * * * * * * *

* *

* *

* فرهنگ نوروز *

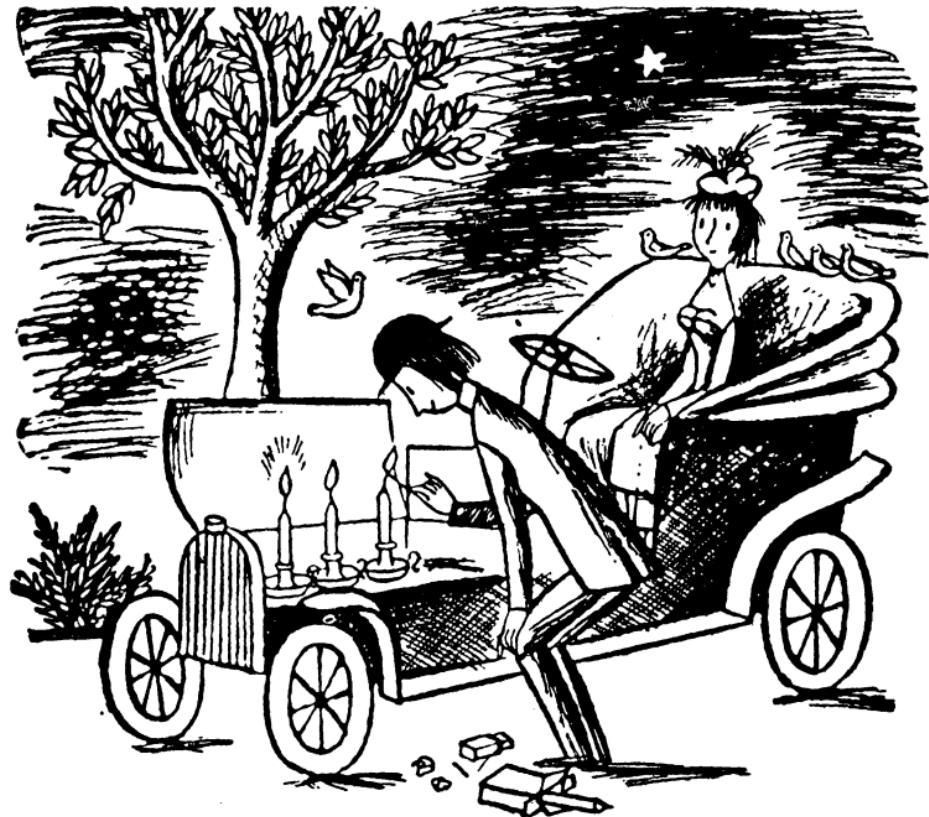
* *

* * * * * * * * * * *

سمنو: فسنجون سردا!
 «صدسال باین سالهای»: متلک
 باستانی!
 عمونوروز: پارسال دوست امسال
 آشنا!
 عیدی: پول چائی بجهه‌ها!
 قاشق زنی: موسیقی جاز خودمایی!
 قاشق زنی: «کر» ملی شب
 چارشنبه‌سوری!

بته الوکردن: پرش از مانع!
 بوسه: «کاتالیزر» پشم و گوشتا
 پلو: آنچه سالی یکبار «عام
 المطبخه» می‌شود!
 خانه «تکانی»: زلزله خصوصی!
 خیاط: کسی که شب عید شست
 پایش توی جیب بغل کت
 مشتری می‌رود!

— هیچ ناراحت نشو عزیزم!!.. من چند تا «شمع» همراه آورده‌ام
و می‌توانیم بجای شمع‌های سوخته ماشین بازاریم !!

فرهنگهای محلی:

- ✿ شوشتاری .
- ✿ شهر کردی .
- ✿ شهمیرزادی .
- ✿ شیرازی .
- ✿ طالشی .
- ✿ طالقانی .
- ✿ فومنی .
- ✿ قزوینی .
- ✿ قمی .
- ✿ کازرونی .
- ✿ کاشانی (وزیرآباد)
- ✿ گردکوئی .
- ✿ گردی .
- ✿ گرمانی .
- ✿ گرمائاهی .
- ✿ گرگانی .
- ✿ گیلکی .
- ✿ لاری .
- ✿ لاهجی .
- ✿ لنجهانی .
- ✿ لنگرودی .
- ✿ مازندرانی .
- ✿ مراغه‌ای .
- ✿ مشهدی .
- ✿ ملایری .
- ✿ نائینی .
- ✿ نیشابوری .
- ✿ فوربزی .
- ✿ هفتگلی .
- ✿ همدانی .
- ✿ بزدی .
- ✿ آغاجاری .
- ✿ ارگی .
- ✿ اردبیلی .
- ✿ اصفهانی .
- ✿ اصطبهاناتی .
- ✿ ایلامی .
- ✿ بابلی .
- ✿ بختیاری .
- ✿ بروجردی .
- ✿ بلوچی .
- ✿ بندرعباسی .
- ✿ بندرگزی .
- ✿ بهبهانی .
- ✿ بوشهری .
- ✿ بهشهری .
- ✿ تبریزی .
- ✿ ترکمنی .
- ✿ نفرشی .
- ✿ تویسرکانی .
- ✿ دزفولی .
- ✿ دشت مغانی .
- ✿ دایجانی .
- ✿ دماوندی .
- ✿ رشتی .
- ✿ رفسنجانی .
- ✿ رضائیه‌ای .
- ✿ رودسری .
- ✿ زابلی .
- ✿ زنجانی .
- ✿ سبزواری .
- ✿ سمنانی .

«اصفهانی»

- بوسوره : پیرزن.
- پل وجفته : الک دولک.
- خارسو: مادرزن.
- سماق پالون : آبکش.
- ملاکاغذی: بادبادک.
- همریش : باجناق .

«اصطبهاناتی»

- بالنگ : خیار.
- چوله : جوجه تیغی.
- چیل : دهان.
- خوره : توبره .
- خیارزرد : خیار چنبن.
- کوتوله: منزل.
- لیویر: لب.
- موتول : کوچک .

«آفاجاری»

- بنبو: شیر آب.
- هالو: دائیا!

«اراگی»

- آغل : خانه.
- جوراب : کفش ا
- سو: کوزه .
- شنگنگ : قدم.
- غار: کچل.

- کلانگنه : جوجه تیغی.
- ملوج: گنجشک.

«اردبیلی»

- ایلدیرسگی: برق!
- تل : خربزه.
- تنگه : کوچه.
- قاتیغ : ماست.
- لؤاوت : نفت.

دالو: پیرزن!

کر: پسر.

کیچی: عمه.

«برو جردی!»

آلت: زردچوبه!

پت (بروزن جت): دماغ.

قرقون: دیگ.

کت: نصف.

گورمی: جوراب.

گیله: سیرآبی.

مبیجه: گنجشک.

مفکه: آب بینی!

مقاش: انبن.

«بلوچی!»

جنک: دختر.

زاگ: پسر.

مصری: نبات.

واه: نمک.

«ایلامی!»

آش: پلو!

پشمہ: عطسه!

تاڭلک: عمو.

تومبیل: اتومبیل!

رازو: بچه.

قشمی: مسخره.

قوشمہ: ناراحت.

نچر: شرور.

«بابلی!»

پینک: نیشکون.

گل: موس.

لاقلی: ماهی تابه.

لوشه: لب.

«بختیاری!»

بنگشت: گنجشک!

بوو: پدر.

تاڭه: پیر مرد.

تلنگوش: سیلی!

خیگ : تخم مرغ!

سرک : نردهان.

گپ : بزرگ.

گپ : سخن.

ستندگلومی : آلوسیاه.

میره : شوهر.
نقوف : پیراهن زنانه !

« بوشهری »

پتگلک : بشکن!

گلی : کربه.

گلی : گلو.

گنج فراق : زیرپیراھنی .

« بهشهری »

بامیشی : کربه !

طلاء : خروس.

کرک : مرغ.

گو : کاو.

ورزو : کاوون.

« بندرعباسی »

بپ : پدر.

چوک : پسر.

چولنگ : بجه.

دولاخ : جوراب!

دھت : دختر.

گمیز : ادرار.

موم : مادر.

هرمو : خرما.

هو : آب.

هوند : آمدا

« بندرگزی »

بانگام : بادمجان.

کش : کفش.

« بهبهانی »

آساره : ستاره!

پشتیک : پیشانی!

پیرسیک : پرستو.

تنگاه : کوچه.

« تهرشی »

چیاتن : سخنرانی.
سوسول : خرچسونه!
شیلوونک : زردآلوا.
کیه : خانه.
مالک : کربه.
مامازهرک : مارمولک!

« تویسرگان »

چغنه : بشکن!
دوله : دیزی.
قیماق : کاچی زائو.

« دزفولی »

بق : قوربااغه.
پخشه : مگس!
چنبیله : کوچه.
سگملی : صندلی!
شلقلقی : باران تند!
فکری : عنتر!
کاشواش : دهن دره.
عاق بیق : تارعنکبوت.

« تبریزی »

بالدوز : خواهرشوه.
باما دور : کوجه فرنگی.
پنچورک : نیشگون.
تلکی (بروزن الکی) : رو بام.
چرا غماز : تیرچرا غبرق!
دسته خان : سفره.
فايتون : درشكه.
قی فناق : خاکینه.
قی نانا : مادرزن!
قی ماق : سرشین.
ها پیشو : عطسه!

« تر گمنی »

اولادخ : یابو!
ایجه : مادر.
دو تان : برادر.
کته کته : یواش یواش.

یاشوئی : پیر مرد!

دکتر بمنیض :

-چرا وقتی میگم سرفه کن ، توسوت میز نی؟!

«فرهنج من در آوردي رشتي!»

شيشه : «اونورش پيدا» !	آبدوغ : «دوغ آب» .
صناري : «پدر بچه صناري» !	آئينه : «توش پيدا» !
غاز : «برادر ارشدم رخابي» !	بادمجان : «نه جان داره نه
کدو : «سفید باد، جان»	نفس، فرار كرده از نفس» !
کره : «الاغ بچگانه» !	بادمجان : «عز ادار خيار» !
ماديابان : «اسب زفانه» !	پيسى . «عصبانى شربت» !
موتوسيكلت : «اتول كره» !	تكرك : «قلمبه باران» !
موز : «زرد ك خيار» !	جت : «عصبانى بالون» !
يکشاهي : «بچه صناري» !	خرما : «نره خركشم» !

«رفسنجانی»

چوغون : هاون.

هم داماد : با جناق!

«رضایه‌ای»

در بچه : پنجره.

قدخ : قلقلک!

کو خا : چاق.

هفتہ : کیلو!

«رودسری»

پابزار : کفس.

زریج : کبک.

گوله : کوزه!

«زابلی»

شتل : ارد نگی!

کوچاخ : سوراخ.

گللو : خربزه.

«دشت مغانی»

چاینیک : قوری.

شیتی : کفس کهنه.

مژمه‌ئی : سینی (مجمعه).

«دلیجانی»

بیشما : کتنک زدن!

حیوان : گوسفند.

خا : تخم مرغ.

زنچو : زن.

«دهماوندی»

شفیره : راه آب.

قرقون : دیگ.

«رشتی»

اوی اوی : اردک.

پیچا : گربه.

تیان : دیگ.

چی چیر : مارمولک.

چی چینی : کنجشک.

چیلمیز : نیشگون.

زای (بروزن وای) : بچه.

خروک : سوسک.

کم : شکم.

فرگی : زردک.

نمه : صد کرم.

یاک وقه : پنج سیر.

طالشی،

زوله : پسر.

فیچ : صورت.

کله : دختر.

لتگری: بشتاب.

طالقانی،

بورمه: کریه کردن.

پسینه : صندوقخونه.

چاج : سفت.

چوچک: گنجشک!

خالو: دائی.

دوری : بشتاب.

گرک : مرغ.

لا : سیل.

مرجو: عدس.

مرغانه : نعم مرغ.

حریج وریج : اوج عصبا نیت !

شق قوز: دهن دره ا.

کووک : پسر.

لینگر بهوا بی : شب پره!

گال پشت : لاک پشت ا.

گل پیچ : دوسنی.

گنبرک : عنیکوت.

لب لبو: چندرو.

لیقلو: روده.

شهر گردی،

اوسا : آنوقت.

اوشناری : راه آب .

او ما جی : آش

ورزو: کارون.

یو: این.

شمیرزادی،

بامشی : کربه .

دونه : برنج.

معیج : کشمش.

شیرازی،

آلو: سیب زمینی!

بالنگ: خیار.

قوش باله : آبکش

«گازرونی»

خاگ: نخم مرع.
کمچه لیک: بچه قوزباغه!
لنچ (بروزن گنج): لب.

«کاشانی» (وزیر آباد)

سبه: سک.
بعبع: پدر!
حالو: دائی.
کورونه: اجاق.
مجلی: کربه.
وادکره: بادبزن.

«کردکوی»

اپشکه: پنجره.
دق: دیگه.
فنی: دماغ! (بینی)
لنگ: ہا.

«فومنی»

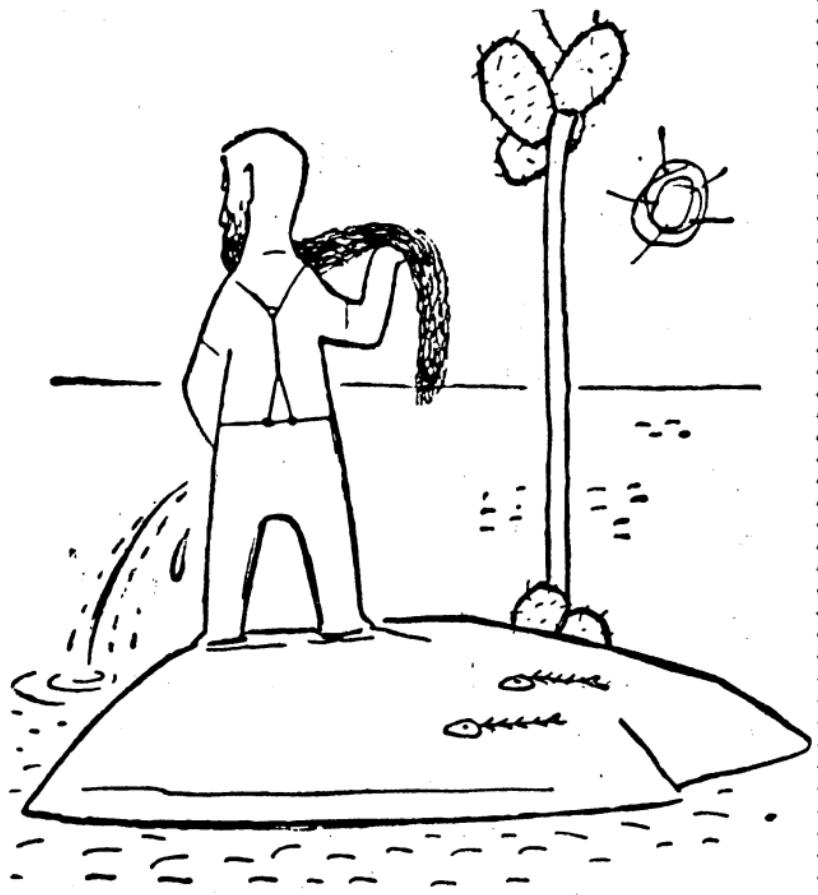
آلوجه: کوجه.
آغوز: کردو.
پامودر: کوچه فرنگی.
گوزگه: قورباغه!

«قرزوینی»

خر تلاق: خرخره!
خسرگ: مادرشوهر!
رشگیری: بھانه گیری بچه!
رفگنه: اردنگی.
زین جق: سیخونک.
گوشته: کوزه.
گوگمال: خرچسونه!
وندر: عنکبوت.

«قمعی»

آلا: نوبتا.
تنگیله: کوزه شکسته.
خره: لجن.
سرکو: هاون.
سک: آب بینی.
قرقون: دبک.

« بدون شرح! »

سر باز حقه !!

یکی از سر بازان چون در چند روزه خدمت خبیلی پدرش در آمده بود ، میخواست معافی بگیرد لذا یکروز پیش فرمانده خود رفت و گفت :

- قربان چشم من خیلی ضعیف است دستور بفرمایید مرآ معاف کنند .

فرمانده فوراً او را نزد چشم پزشک سر بازخانه فرستاد . دکترا اورا روی صندلی نشاند و روی تخته سیاه که بر دیوار مقابل نصب شده بود چیزی نوشته و سر باز گفت بخوان . سر باز گفت : قربان منکه چیزی نمی بینم ! دکتر گفت کلمات باین درشتی را روی تخته نمی بینی ؟ سر باز گفت : قربان من اصلاً تخته ای نمی بینم ! دکتر گفت : عجب ! تخته باین بزرگی را روی دیوار نمی بینی ؟ سر باز گفت : قربان کدام دیوار منکه اصلاً دیواری نمی -

بیشم !!
بالاخره ضعف بینایی سر باز بدکتر ثابت شد و او را معاف کرد و سر باز از خوشحالی همان شب بسینما رفت . از بخت بد دکتر سر بازخانه هم آنجا بود و دید سر بازی که

چشمش تخته و دیوار را هم نمیدید حالا بسینما آمده !! سر باز تا چشمش بدکترا فتاد دست پاچه شده بلند شد رو بدکتر کرد و گفت : - ... بیخشید خانم (!) این قطار بطرف شمال میره یا جنوب !!

چوچار: مارمولک.
زاکون: بچه‌ها.
سبول: کک.
شومار: مادر شوهر!
لاکو: دوشیزه.
ونک: کریه.

«مازندرانی»

خرده مار: ناما دری!
قب زنگ: قوزک.
کیجا: دختن.
گل: موش.
لوه: دیگک.

میچکا: گنجشک!
ونیکوم: بادمجان.

«مرآفه‌ای»

شاشا: کبریت.
قا آ: برادر.
هووش: هویج.

«لاری»

برا سو: برادر کوچکتر.
بو آ: پدر.
خنگو: خواهر!
شناسه: نشاسته.

«لاهیجی»

پیلیس: نیشکون.
حاجی حاجی: پرستو.
خوس: سرفه.
سردی: نرده بان.
کونوس: از کیل.
گیج گالی: فلقلک!

«لنچانی»

اشنو: شنا!
اوشا: حیاط.

«لزگرودی»

آب لاکو: لاک پشت.
تله: خروس.
تی تی پول: سنجاقه ک.

« گرمانشاھي »

چم چك: فاشق.

درزى: سوزن.

مچير: نخ!

ملوچ: گنجشڪ!

« گر گانى »

چوتوك: گنجشڪ.

گل بگل: کاه کاه.

ميندو: وسط.

« گيلكى »

بيلى: اردك.

پيچا: گربه.

دونه: برنج.

ريكا: پسر.

سازه: جاروب.

كترا: كفگير.

كشترت: كلاغ زاغى!

كىجا: دختر.

ساجمه: گاو آهن.

گالش: چوبيان.

« گردى »

پشيله: گربه.

روژيار: آفتاب.

سوتى: هندوانه.

گورانى: آواز.

ملوچ: گربه!

مي مىك: عمه.

ول: غنجه.

« گرمانى »

آب گرمۇ: اشكنه !!

پخ پخو: قلقلك.

جوغۇن: ھاون!

خىيار: خربزە!

سارق: بقچە.

سەپيچۇ: عمامە.

كاچۇ: كەوارە.

كاسە پشت: لاڭ پشت.

كت: سوراخ.

كواف: خميازە.

مالۇن: نىشكۈن.

مفشو: كيف.

گردکون : آگردو.

مقاش : انبر - موچین .
ورتیز : جفتکا

« نایبی »

انجو : زن.

چمچه : قاشق.

سوه : کوزه .

لنچ : بینی ا

مای میره : مادرشوهر .
وازماله : دسته بیل !

« نیشا بوری »

پیخپخی : قلقلاک !

حنجلوق : نیشکون .

قلف : دیگ .

کلیک : انگشت کوچک .

« مشهدی »

بول بایه (بروزن : کوهپایه) :
پرستو .

تیل : گرمک .

چخت (بروزن جفت) : سقف
اطاق .

چوغلک (بروزن چپق) : کنجهشک
دول : سطل .

سوسه لنگ ! (بروزن پوزه بند)
چلچله .

سیبچه ! خربزه نر سیده .
ناخون جله (بروزن قله) : نیشکون .

« ملاپیری »

تاییجه : سبد .

چغونه : بشکن !

حنجلاتا : حجله .

خیارشنگ : خیار چنبه .

گرمیچه : گرمک .

کوخه : سرفه .

«همدانی»

خل: کچ.
قل: بازو.
قوزوله: کوزه کوچک.
گولانچه: آرنج.
آوتکون: آویزان.
میلیح: خروس قندی!

«یزدی»

باک: عیب.
پا: جلو.
خیار: خربزه!

«فی ریزی»

تل (بروزن خر): روی درخت رفتن.
کلو: نان ذرت.
نان خورشت: خیار چنبر!

«هفتگلای»

برگ (بروزن گرگ): ابرو.
کرو (بروزن فرو): آرنج.
نفت (بروزن مفت): بینی!

— نمی دونم اما مثل اینکه این بکی با او نهای دیگه بک
فرقی داره؟!...

جیب بر او لی به دومی - جان شما نمیشه !.. ایندفعه نوبت منه که پول مشروب و حساب کنم ؟!

بیات شمردن :

گدای تو «شامگرد نبل»

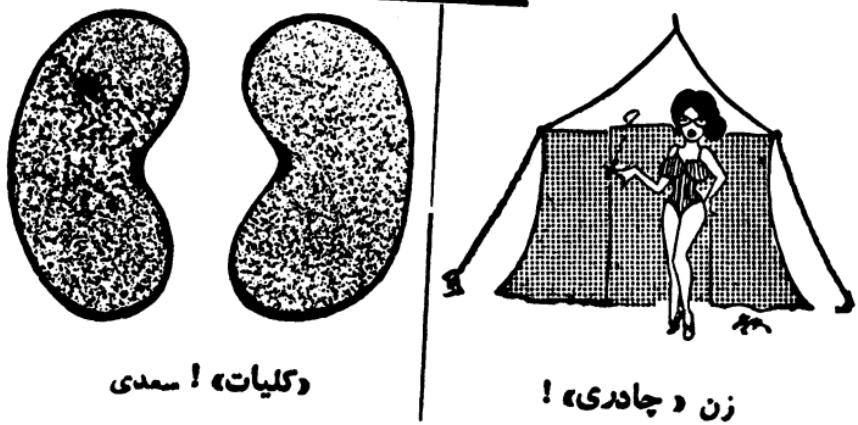
نگارا کمپلت این هیکل گامبو فدای تو
فدای نازتو ، عورتو ، اطفار وادای تو
تovo ختنی راه میری توی خیابون یا توی کوچه
 حاجیت ماته که اینقد قر میریزه از کجای تو؟
بعن تا چشم تو افتاد غلقتی درمیری فوری
که نمتونه بیاد بنز صدوهشتاد پسای تو
میون نشمهها نیستش ز تو «سیت و سمائی» تر
بمثل سوت ماشین دودیه جیغ و صدای تو
بمولا هر کی بدخواه تو باشه روده پودهش رو
با ضامن دار میریزم از دلش بیرون برای تو
جیگر جون وقت راه رفتن نلرزون بقچه بندیلت
که میشه این دل صاب مرده بیشتر مبتلای تو
پریشب میتی خالدار بچه میدون بعن گفتش
که خاطر خوات اگه قارون باشه، میشه گدای تو

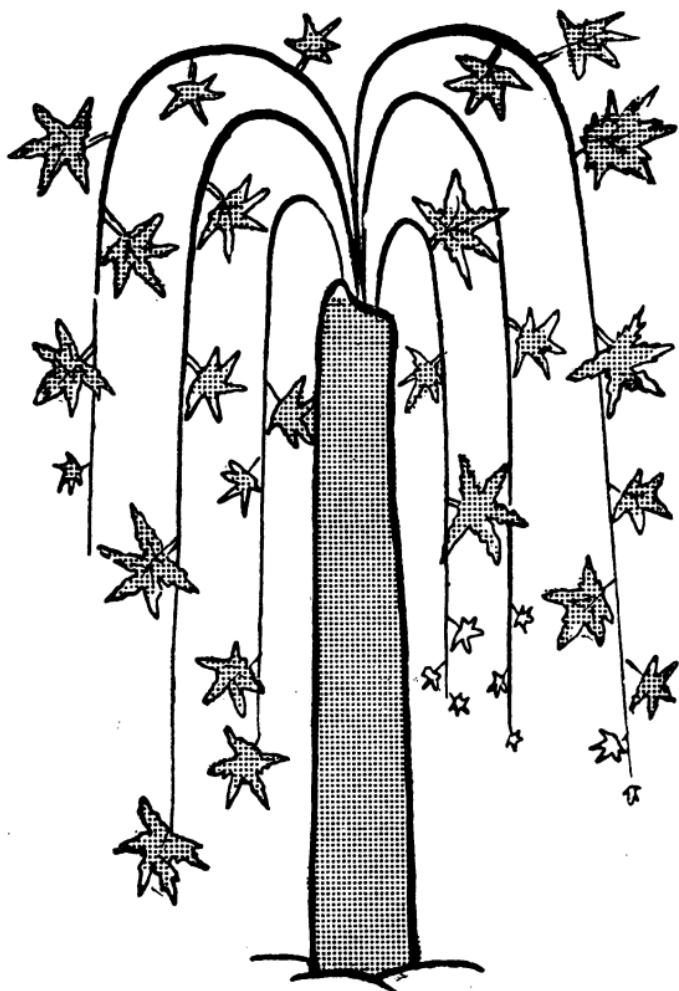
فرهنگهای مصور :

- ﴿ باجناق .
- ﴿ زن چادری .
- ﴿ گلیات سعدی .
- ﴿ چنار مجنون .
- ﴿ مرغ سقا .
- ﴿ جوچه تیغی .
- ﴿ دیوان شمس تبریزی .
- ﴿ چراغ موشی .
- ﴿ با باطاهر عربان .
- ﴿ ماشین آبپاش .
- ﴿ حافظ خلوت نشین .
- ﴿ وحشی بافقی .
- ﴿ سعدی عليه الرحمه .
- ﴿ تلویزیون مبله .
- ﴿ سنjac قفلی .
- ﴿ کج بیل .
- ﴿ کتاب برگ .
- ﴿ بادبزن برقی .
- ﴿ قارعنکبوت .
- ﴿ پشه بند .
- ﴿ ابوریحان بیرونی .
- ﴿ کله پا .
- ﴿ سرشیر .
- ﴿ سلسله طاهریان .
- ﴿ سلسله صفویه .
- ﴿ سلسله اشکانیان .
- ﴿ سلسله افشاریه .

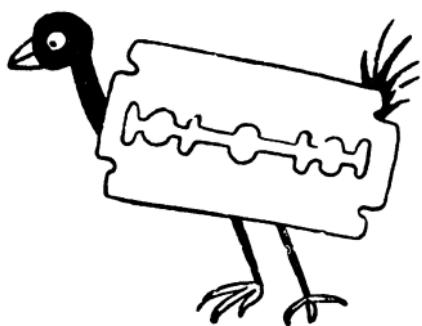

«باجناق !»

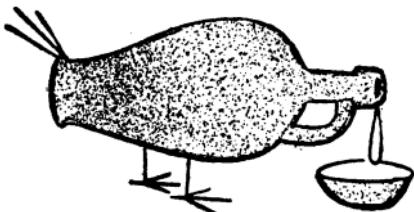

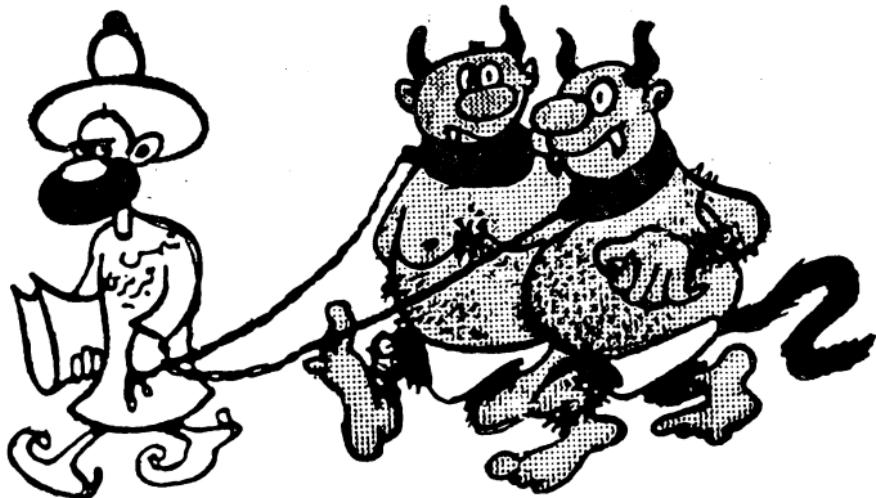
چنار (مجنون)!

جوچه «تیغی» !!!

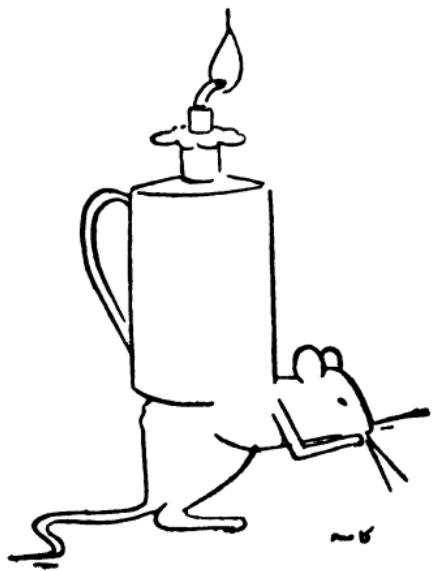
مرغ «سقا» !!

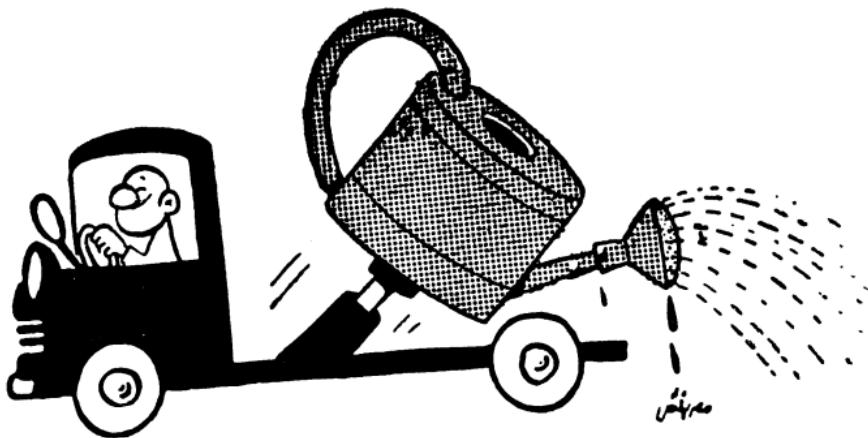
«دیوان» شمس تبریزی !

بابا طاهر «عریان»!

چراغ «موشی»!

ماشین «آب پاش» !!

بلهجه‌ای اصفهانی :

رواجس

«بز بز قندی»

نگاری من قدش چون سرو و کاجس
آ دندونی سفیدیش جفتی عاجس

میونی خوشگلا گشتهس بر نده
بقر بونش برم تک لوئی خاجس

نیمیشه دلخور از حرف حابی
نیمیدونی چقد خاکشیر مزا جس

صداش گرم و مليح و دل نشینس
بخوبی عینهو آوازی تاجس

خریدهس تازگیها یک سواری
که هم بی ترهزس هم بی کلا جس

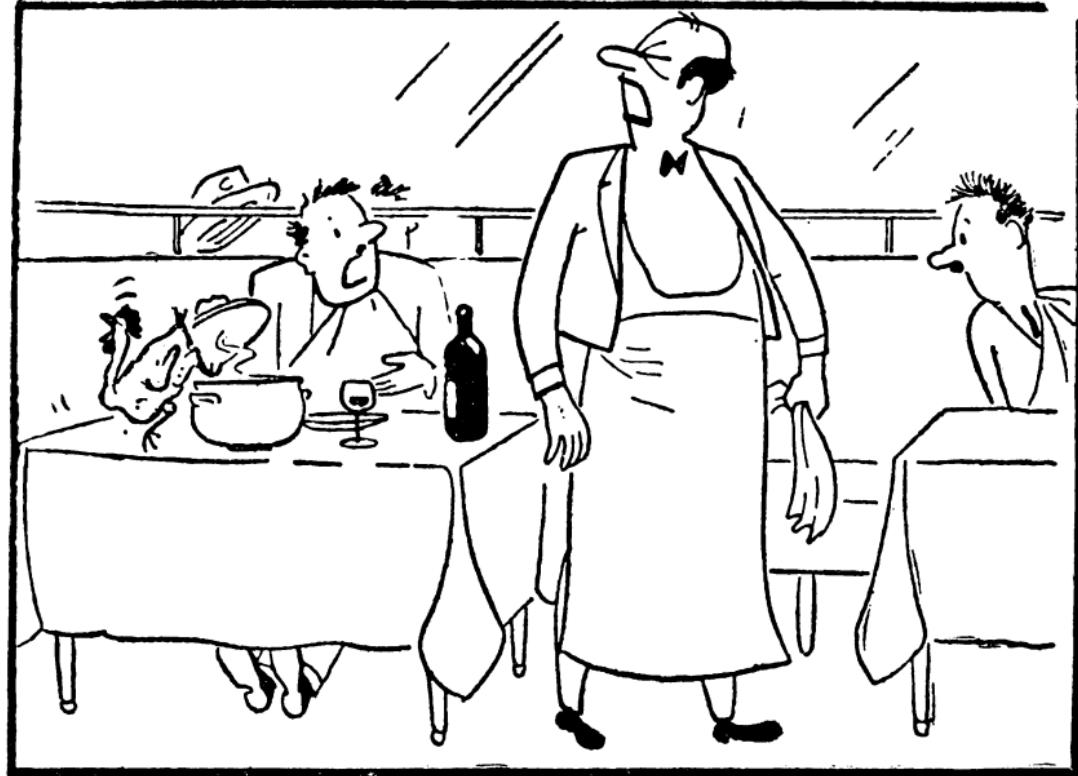
یه و خ آه چین مرغس یا کبابس ؟
خوراکش ، یا خورشتی اسفنا جس

شبی شنبه سری پل دیدمش من
یه جانها نیشته هاج و وا جس

با شمسی خارسوی احمد خر کچی
میره جنس بستونه هرجا حر جا حر ا جس

بیا او نجا که ما مشفوی عیشیم
نیگا کون بوسه بازارش روا جس
بغیر از وصلی اون آتیش گرفته
خدای میدونه دردم نا علا جس

کارسون با عصبانیت :

- آخه شماکه هنوز سوپ رو نخوردین از کجا میگین مرغش نپخته؟..... !!

وحشی! «بافقی»

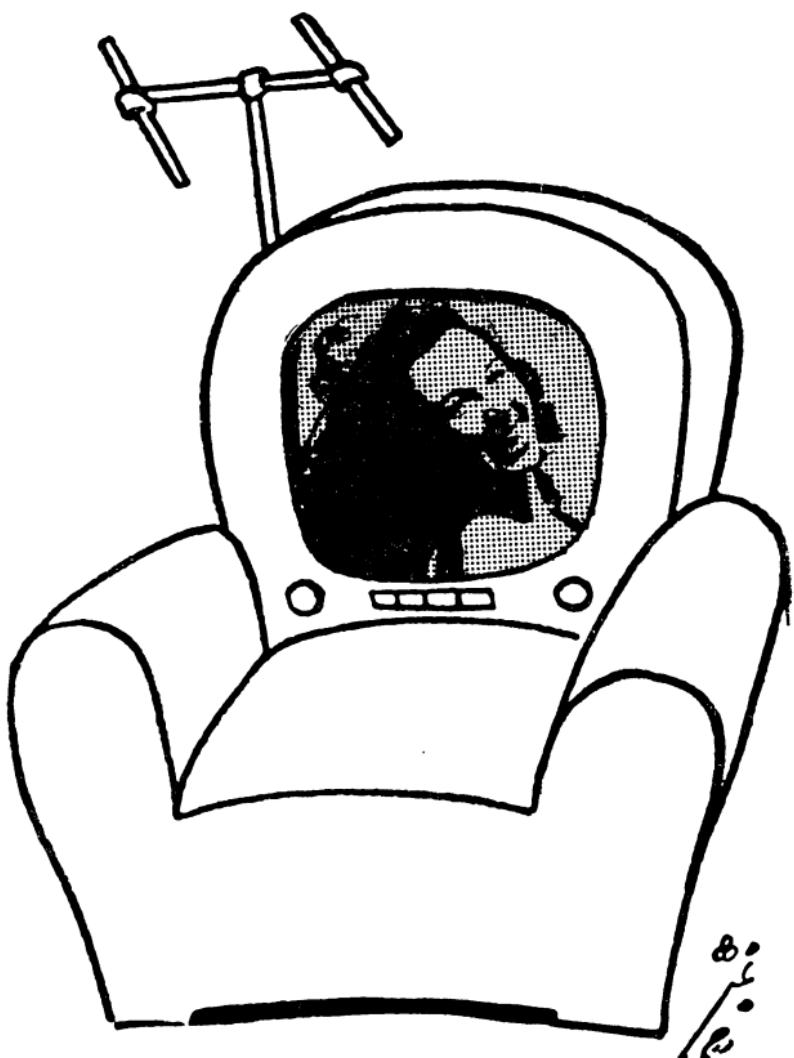

حافظ «خلوت نشین»!

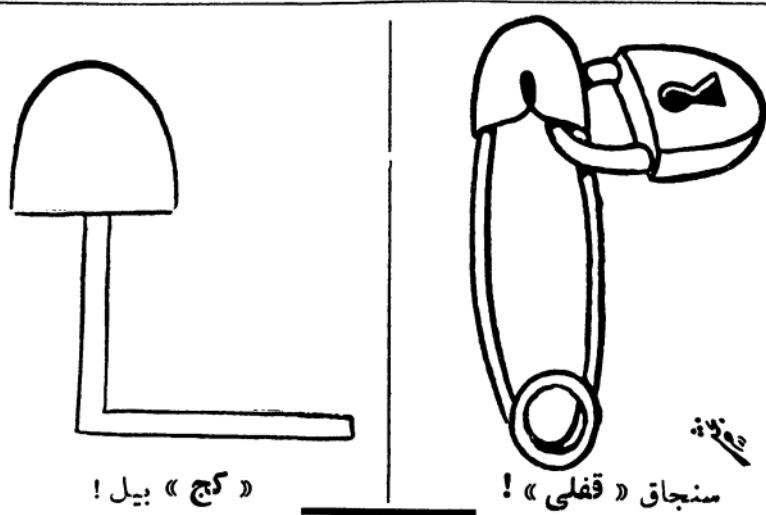
دو کلمه توضیح : حافظ از خلوتی مگس میپرآند و ضرب دری (X) که روی پرنده بالای سر حافظ خورده یعنی پرنده پر نمی زد!

سعدی
«علیه الرحمه»!

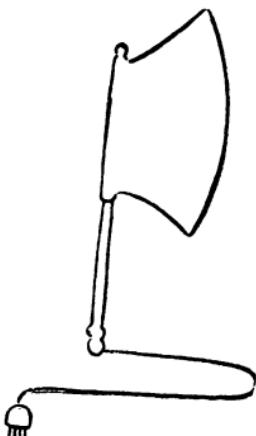
تلوزیون « مبله » !

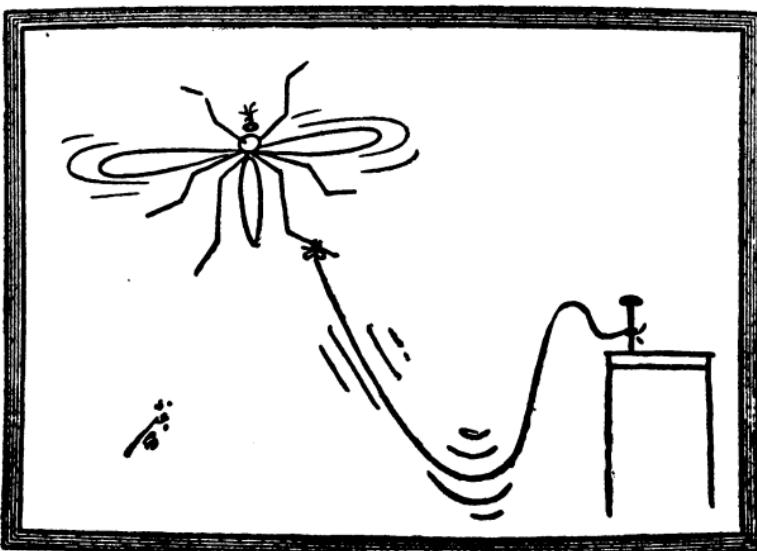
کباب «برگ»!

«تار عنکبوت»

«بادبزن برقی !»

«پشه بند»!

ساعت خیلی دقیق ۱۰.

یکمرتبه «ارباب میتی» که برای گذراندن

تعطیلات خودش به یکی از بیلاقات فرنگستان رفته بود گردن کنان بمزارع اطراف رفت.

نژدیکهای ظهر که میخواست بر گردد متوجه شد ساعتش را همراه نیاورد. از دهقانی که وسط مزرعه کنار گاوشن نشسته بود پرسید: آقاجان نمیدانی ساعت چند است؟ مرد دهاتی جواب داد: اگر اجازه بدھید الان خدمتتان عرض میکنم. و بعد دستش را بر زیر شکم

حیوان، پستان گاو را گرفت و مدتی در دست نگهداشت، سپس رو کرد به ارباب میتی و گفت: الان درست سه دقیقه از ظهر می گزد! ارباب میتی گفت: مطمئنی؟

مرد دهاتی جواب داد: کاملاً، حتی یک دقیقه هم پس و پیش نیست!

ارباب میتی در حالیکه توی داش میخندید ازاو شکر کرد و به ده که بیش از سه دقیقه راه فاصله نداشت بر گشت. ساعت کلیسا را نگاه کرد درست شش دقیقه از ظهر می گذشت! کله اش سوت کشید و با خودش گفت واقعاً که این دهاتی آدم عجیب و غریبی بود چطور از روی پستان گاو ساعت را فهمید آنهم آنقدر دقیق!!؟

خیلی حس کنیج گاویش تحریک شده بود و باره بطرف مزرعه راه افتاد تا این راز بزرگ را کشف کند و. اینبار ساعت خودش را نگاه کرد دید ده دقیقه بعد از ظهر است. رفت جلو و دو مرتبه از او پرسید. دهقان مجددآ با همان طریقه مضحك و در عین حال عجیب گفت: درست ده دقیقه از ظهر می گزد! ارباب میتی دیگر داشت شاخ درمی آورد! خیلی با تعجب به دهقان گفت: آخر من نمیدانم شما چطور از روی پستان گاو میتوانید ساعت را بفهمید؟

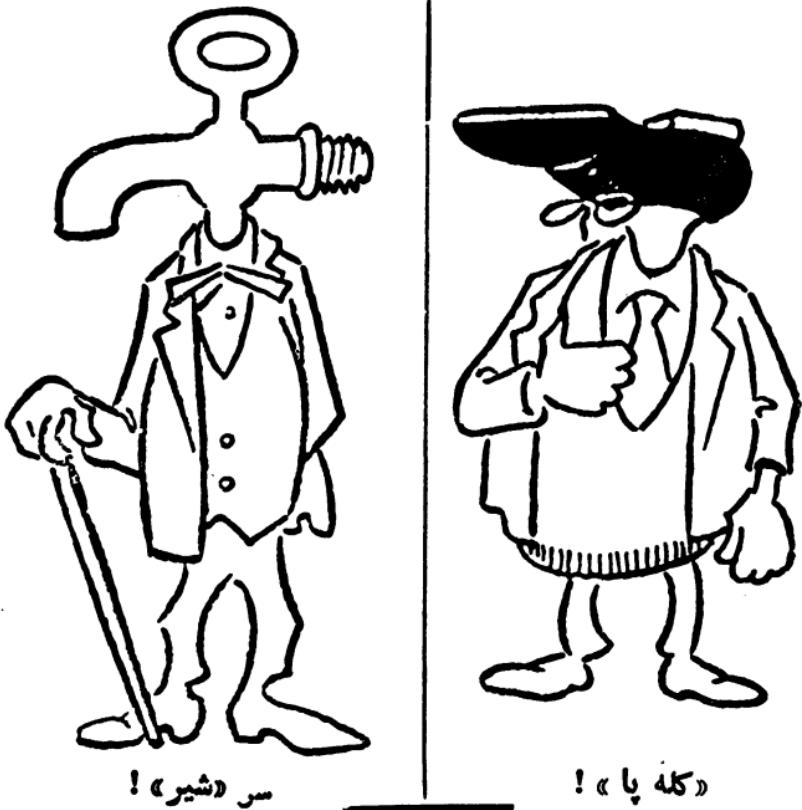
دهقان جواب داد: من از روی آنها نمی فهمم، بلکه فقط موضوع اینست که این گاو لعنتی هیچ وقت از جایش تکان نمیخورد و من برای دیدن ساعت کلیسا همیشه مجبورم پستانش را کنار بزنم چون درست درامتداد ساعت واقع شده است!!؟

پیروزی بد وستش :

- شوهرم ازروزی که کتاب «فوت و فن علاج کمر وئی» رو خونده دیگه پاک شورشو درآورده !!

سلسلة «صف نوين» ١

سلسلة «ظاهريان» !

جارو جنجال!

سه نفر مرتاض در غار دورافتاده‌ای در قله یکی
از کوههای هندوستان ریاضت می‌کشیدند. سالها
می‌گذشت و بدون کلمه‌ای حرف بدیوار نگاه
میکردن ددم بر نمی آوردند.

یکروزیا بوئی ازدهانه غار بسرعت گذشت ...

یکسال بعد یکی از مرتاضها بدیگری گفت:
— اسب سفید قشنگی بود.

دو سال بعد مرتاض دوم گفت:

— سفید نبود، قهوه‌ای بود.

... سه سال بعد مرتاض سومی بلند شد و

گفت:

— من توی این سرو صداها و جارو جنجالها

نمیوانم ریاضت بکشم ! ؟ ? ..

واز غار خارج شد !

سلسله «اشکانیان»!

سلسله «اششاریان»!

تفسير اللغات :

- ♥ آب حوض کش : کسیکه هر وقت شما بفکر خواب می افتد ، او بفکر کار و کاسبی می افتد !
- ♥ آب حوضی : موجودی که با سطل خالی وارد منزل شما می شود و وقتیکه رفت متوجه می شوید با سطل پر رفته است !؟
- ♥ آدامس : تنها چیزی که توی دهان خانم ها بند می شود !
- ♥ آدم خوار : انسان دوست افراطی !
- ♥ آدم خوش ذوق : کسی که بام بلند ترین آسمان خزانه دنیارا برای پرت کردن مادرزنش انتخاب کند !
- ♥ آدم سربهوا : موجودی که یا منجم است یا پارکابی اتوبوس دوطبقه !
- ♥ آدم علی السویه : کسیکه اگر یکدقيقه روی بخاری داغ و یکدقيقه با معشوقي دلخواه بنشینند هر دوزمان بنظرش همان یکدقيقه بیاید !
- ♥ آدم مغروف : کسیکه اگر جlad بخواهد گردنش را بزنند بگوید : یک و جب بلند تر بزن !

- ♣ **اتومبیل آب پاش** : وسیله نقلیه ایکه اگر خاکستر هم بشود ، محمولاتش جزوی صدمه ای هم نمی بیند !
- ♣ **احمق** : کسیکه دختر همسایه را در تاریکی نبوسد «!
- ♣ **احمق** : مورچه ایکه رژیم لاغری نگرفته بخواهد سوار ماشین فولکس واگن بشود !
- ♣ **ادب** : یعنی کمک بیک خانم زیبا در عبور از خیابان حتی اگر احتیاجی هم باین کمک نداشته باشد !
- ♣ **ازدواج** : ازدواج قمار زندگی است و در قمار معمولا «برد» با کسیست که بیشتر تقلب کند ؟
- ♣ **اسب آبی** : تنها اسبی که تا حالا مزه شلاق را نچشیده ا
- ♣ **استاد دانشگاه** : موجودی که وقتی از خواب بیدار می شود فراموش کند چشمها یش را باز کند !
- ♣ **اسکاللندي** : کسیکه برق «یخچال برقی» را قطع کند و محتویات داخل آنرا بافوت خنث نماید !
- ♣ **اصفهانی واقعی** : کسیکه هر وقت کفش پایش باشد «لی لی» کند !
- ♣ **الکل** : مایع گرانبهائی که همه چیز را محفوظ نگاه میدارد مگر اسرار را !
- ♣ **اوراقچی** : تنها موجودی که زنهارا بهترین رانندگان دنیا می داند .
- ♣ **امتیاز** ! : امتیاز «فقیر» بر «غنى» اینستکه «فقیر» یک حرف از غنى بیشتر دارد !
- ♣ **ایدهآل** : شوهری که بتواند بازنش بهمان دقت و ملايمتی که در مورد اتومبیل تازه اش دارد رفتار کند !

- ♠ باد :** چیزی که در غبغم اشخاص از خود راضی و
ژوپون دختران حوا بحد وفور یافت می‌شود !
- ♠ بنه :** چیزیکه دختران حوا از روی آن می‌برند فقط
بخاطر اینکه دامنشان کمی بالارود !
- ♠ بچه‌های عصر موشک :** موجوداتیکه وقتی در شکم
مادرشان هم هستند دهانشان بوی «شیر» نمیدهد !
- ♠ بدبیار :** کوهنوردی که از پله دم اطاوشن سقوط کند و
در دم جان بسپارد !
- ♠ برگ :** چیزیکه یک عمر با با آدم از آن دلخوز بود !!
- ♠ بزرگ :** فلانک زده‌ای که زنمش زشت و کلقتیش بیرون یخت
باشد !!
- ♠ بلوغ :** دورانی از زندگی که فرزندان شخص یک‌یک او
را ترک می‌کنند و دو بدو نزد او باز می‌گردند !
- ♠ بوسه :** تصادفی که فقط یک سیلی با آدم ضرر می‌زند !!
- ♠ بیست سالگی :** دورانی که پسرها دنبال «معشوقه» می‌
گردند و دخترها دنبال «شوهر» !
- ♠ بیسواد :** مرغی که اگر کیشش کنند ، بطرف صدا
بدود !!
- ♠ پایپون :** چیزیکه مردها بگردانشان می‌بنندند وزنها
پوشت پیراهنشان !
- ♠ پرهیزکاری :** اینکه آدم یک کافه رستوران درجه یک
برود و فقط چائی بخورد !
- ♠ پستان مصنوعی :** مجسمه خواستنیهای یک مرد !

- ◆ پیراهن : رختی که اگر مال اشخاص زن دار باشد یک دکمه هم باآن نیست !
- ◆ پیرو خدا : کسیکه هر کس را خدا زد ، او نیز بزند(!)
- ◆ پیش‌بینی هوائی : حرف پیشکی مایه شیشکی !
- ◆ ت صنیف ساز : کسی که در بهار صحبت خزان کند و در خزان صحبت بهار !
- ◆ تقویم : جزوهایی که اگر یک روز تعطیلش مصادف با روز جمعه باشد از هر محصلی چندین نفرین تحولی می‌گیرد .
- ◆ ج ا سنjacی : شیئی که اگر صدتا سنjac هم باآن بزنید صدایش درنمی‌آید !
- ◆ جوراب : چیزیکه صبح تا شب عرق میخورد ولی عربده نمی‌کشد !
- ◆ جوق ! : محلی که دختران حوا نمیتوانند از آن بپزندو آفایان آنها را بعلمی کنند !
- ◆ ج تو وسیله‌ایست که برای یکنفر بناهگاه است ولی برای دونفر دوش آب سرد !
- ◆ چشم : عضویکه چشم چرانها باآن ارتزاق می‌کنند !
- ◆ چوب : چیزیکه درجنگل باسانی آتش می‌گیرد ولی امان از وقتیکه میخواهید زیرا جاق آن را روشن کنید !
- ◆ ح سود : موجودیکه اگر دید کسی کفشهش را تازه و اکس زده خودش را فوراً از آن طرف خیابان باینطرف رسانده ، کفشه او را لگد کند و مجدداً با آنطرف خیابان برود !
- ◆ حمام : باشگاه بر هنگان منزله !

﴿ اکشیر : ارزن متجر کی که ماهیهای حوض از آن سدجو عی کنند ! ﴾

﴿ خسیس : کسی که وقتی خانه اش آتش می گیرد برای اینکه پول تلفن ندهد پیاده تا اداره آتش نشانی بددود ! ﴾

﴿ خنگ : دکتری که وقتی مریضی برای معالجه بمطیش میرود ، در ضمن سلام و احوال پرسی ازاو بپرسد : - ... حال شما خوبه ؟ ... ﴾

﴿ خواجه حافظ شیرازی : تنها مردی که زیر پله های فردشگاه فردوسی با آسمان نگاه نکرد ! ﴾

﴿ خوشبخت سال : کسی که با صوفیا لورن عید دیدنی کندا ! ﴾

﴿ خوشبخت و بد بخت : خوشبخت کسی که : با در آمد ماه گذشته زندگی می کند و بد بخت کسی که : با در آمد ماه آینده روزگار می گذراند ! ﴾

﴿ خوشبین : مردی که تصور کند وقتی زنی پای تلفن خدا حافظی می گند گوشی را خواهد گذاشت ! ﴾

﴿ خوشبین : خانمی که شب ظرفهایش را نمی شوید بامید اینکه فردا صبح آنها را با علاقه بیشتری خواهد شست ! ﴾

﴿ خوشبین واقعی : کسی که خود را از یک عمارت هفت طبقه بپائین بیاندازد و موقعی که مقابل طبقه چهارم رسید با خود بگوید : - خوب الحمد لله تا اینجا شو که سالم رسیدیم ! ﴾

﴿ آدم خیر خواه : کسی که پول توی جیبش نگذارد فقط بخاطر اینکه مردم جیب برنشود ! ﴾

﴿ ختر مدرسه : موجودی که دو برابر کتابهای که در راه مدرسه حمل می کند عکس آرتیستهای هالیوود را هم را مدارد ! ﴾

- **دخترنجیب** : دختری که دنبال پسرها نیفتد !
- **درجلوی اتوبوس** : دری که زشتها پیاده و خوشگلها سوار می‌شوند !؟
- **دست** : عضوی که در سینما نزد صاحبش بند نمی‌شود !
- **دکتر**: کسیکه «گوشی معاينه» اش را با «شمშیر» دون - ژوئن هم عوض نمی‌کند !
- **دکتر** : عذراییلی که برای سرفتن جان شما پول هم می‌خواهد !؟
- **دوران تجرد** : دورانی که معمولاً برای مردها بعد از ازازدواج شروع می‌شود و به منتهای شدت خود میرسد !!
- **دیر باور** : کسیکه اگر سلامش کنید ، بر گردد و پشت سرش را نگاه کند تا مطمئن شود که با او سلام کرده‌اید !
- **دیوانه حقیقی**: کسیکه در این دوره و زمانه دم از عقل بزند !
- **ادیو وتلویزیون** : تنها داروئی که از راه گوش و چشم جهت رفع کرمایزدگی مصرف می‌شود !
- **رفیق** : کسیکه همیشه بشما مقر و پن است !
- **رقص** : بهم چسبیدن با اتفیکت دو جنس مخالف !؟
- **روده دراز** : کسیکه اگر ازاو راجع به «پشه» سوال کنید تا «فیل» برایتان شرح بدهد .
- **روغن نباتی** : عالیترين داروئی که انسان را از داشتن یك مشت کوروکچل راحت می‌کند !
- **وج ایدهآل** : شوهر کرو زن لال !

زمستان : فصلی که فقرا شانس خواهیدن در روی اسفالت

خیابان راهم ازدست میدهدند !

زن : موجودیکه باماشین شخصی از منزل خارج میشود

و با آمپولانس به خانه بر می گردد .

زیپ : روزنه امیدی که چشمچرانها با نگاه آنرا باز

می کنند !

یَّتَوْلَتْ : کسیکه خیال میکند «همچیز» برای

بیرون اندختن آفریده شده ؟

ژیَّتَوْلَوْ : موجودیکه از مقابل مجسمه زن هم بدون پراندن

متلاک عبور نمیکند !

ساعت : خرس دیواری که یکدستش ازدست دیگر ش

دراز تراست !

ساق پا : ستون مرمری که هر چقدر بسوی بالا برود

زیباتر می شود !

ساق پا : عضویکه اگر یک مو باشد دختران حوا

شب خوابشان نمی برد !

سبزه قبا : سبزه پرنده ای که در روز سیزده بدر دخترهای

دم بخت اگر دستشان بدامنش بر مسد آنرا هم گره می زندن !

سرخ پوست : مرد خوشبختی که وقتی زنش اورا می بوسد

صورتش ماتیکی نمی شود !

سلمانی خوشبخت : موجودیکه ساق پایی آواگاردن را

باتیغ زیلت اصلاح میکند ؟

سمچ : کسیکه اگر عکس خود را در آئینه ببیند یک

شبانه روز با او یکی بدو کند که اگر من هستم پس تو کی هستی ؟ ...

سنحاق قفلی : تنها قفلی که بدون کلید بازمی شود !

سوزن گرامافون : سوزن بسیار تیزی که آواز را از دهن خواننده بگوش شنونده می‌رساند بدون اینکه دهن آن یا گوش این یکی را زخم نماید !

سویچ اتومبیل : چیزی که بی مصرفش نزد ژیگو اوهما زیاد پیدا می‌شود !

سوء ظن : سعی در دانستن چیزی که بعداً انسان آرزو می‌کند ای کاش آنرا نمیدانست !؟

سیاستمدار : مردی که وقتی اصلاح کرد و کراوات جدیدش را زد، خانمیش با وسوع ظن نبرد !؟

سینما : جایی که پشت‌سر شما حرف می‌زنند !

سینه صوفیالورن : تفنگک دلو لی که بدون تیراندازی پسران آدم را می‌کشد !

سینه مصنوعی : وسیله‌ای که اهنجکام پریدن از جوی آب بجای اینکه بارزد، روی اسفالت خیابان می‌افتد !؟

صندلی : چیزی که «اجناس مکش‌مرگ‌ما» روی آن می‌نشینند فقط بخاطر آنکه پاهاشان را روی هم بیندازند !

ط ماع : موجودی که اگر هفت طبقه زمین را باو بدنهند باز سراغ دسته کلید آسمان را می‌گیرد !!

عروس خانم : موجودی که وقتی نصف شب متکا از بالای پشت‌بام توی حیاط بیفتد از توی اطاک بشکن زنان می‌پرد بیرون که آخیش خانوم بزرگ بود، آخیش خانوم بزرگ بود . . . !؟

شق : در درسی که برای فراموش کردن آن باید عشق تازه‌تری پیدا کرد !

- ﴿ ارمند : مر تاضی که پول ندارد میخ بخر دور ویش بنشیند !**
- ﴿ کلاه : چیزی که وقتی سر آدم بخارد موقعیتش متزلزل می شود !**
- ﴿ گلفت : زنی که نه مهریه طلب میکند و نه جهاز دارد !**
- ﴿ کم حافظه : مردی که خبر بچه دارشدن خودرا از مطالعه روزنامه ها بفهمد !**
- ﴿ گشنه الکی خوش : کسی که ۲۴ ساعته پایی بر نامه های آشپزی رادیو و تلویزیون بنشیند !**
- ﴿ گل باس : چیزی که خانمهای عصر موشك با آن احتیاجی ندارند !**
- ﴿ لباس خانها : پارچه ای که همه را گرم میکند جز خود خانها را ؟ !**
- ﴿ لباس کوتاه : پوشاسکی که فقیر فقر ازیر شلوار می بوشند ولی پولدارها در سر کوچه و بازار و حتی شب نشینی ها !**
- ﴿ لوله کشی : چیزی که چون بندمی آید مزید زحمت است و چون میتر کد مدد عذاب !**
- ﴿ ای اج : «بوسه» ای که هنوز رنگ آرتیستی نگرفته !**
- ﴿ ماشین سواری : رختخواب چرخداری که احتیاج به پهن کردن و جمع کردن ندارد !**
- ﴿ مأمور آتش نشانی : کسی که یک عمر خودش را به «آب و آتش» می زند و عاقبتی هم بجائی نمی رسد !**
- ﴿ ماهی : حیوان واحد الحیاتی که در آب زندگی میکند و در خشکی «مردگی» !**

✿ **مايو** : پارچه‌ای که يك «بيد» گرسنه می تواند ساعتی ده تایش را بخورد ؟

✿ **مايو** : بر گك مدرني که دختران حواي عصراتم با آن خودرا «ميپوشانند ! »

✿ **مداد** : جسمی که بوسیله آن دختر مدرسه‌ایها اطراف چشم‌اشان را سیاه می‌کنند و پسر مدرسه‌ایها دیوار مردم را !

✿ **مداد تراش** : وسیله‌ای که دختران ژیگولت دوزی یکمرتبه نوک سینه‌های مصنوعیشان را با آن تیز می‌کنند .

✿ **مرخصی** : دورانی که شخص محلی را که سال آینده باید مرخصی اش را در آنجا نگذارند پیدا می‌کند !

✿ **مرد دوزنه** : نامید امیدواری که رادیو و تلویزیون را باهم باز کند !

✿ **مرد مجرد** : کسی که هنوز عیوبی دارد که خود تمیداند !

✿ **مشهور** : کسی که تا آخر عمر فعالیت می‌کند تا اورا بشناسند و وقتی که مشهور شد ، عینک دودی بچشم می‌زند تا اورا نشناشند !

✿ **معجزه** : دختر خانمی که دوزنگ آخر صبح از مدرسه جیم نشود و بسینما نرود !

✿ **موش** : خانمهای که نصف شب بجیب شوهر اشان شبیخون می‌زنند !

✿ **میخ** : تنها چیز یکه میتواند دهان « مرقاش » را آب بیاندازد !

✿ **نابغه** : موجودی که روغن نباتی بخورد و حرم‌سرا دائم کند !

- ★ **ناف** : کوچه‌ایکه از کوچه بودن فقط درش را دارد !
- ★ **ناف** : چشمی که طبیعت در آن اسید ریخته !
- ★ «نمک‌شناس» : در این دوره و انفسا فقط شیمیست‌ها هستند که نمک «شناس» اند !
- ★ **فرس** : جنس‌لطیفی که بمریض‌ها او بدکترها غذا(۱) می‌دهد !
- ★ **نصیحت**: سخنی که عاقلها بهش احتیاج ندارند و بازده‌ها هم قبولش نمی‌کنند !
- ★ **نمکدان‌کافه‌ها** : شیئی که از همه جایش نمک می‌ریزد بجز از سوراخهاش !
- ★ **نوزاد** : فرشته‌ایکه بتدریج هر چه پاهایش بزرگتر می‌شود بالهایش کوچکتر خواهد شد !
- ★ **اکس مشکی** : چیزیکه مردها آنرا به کفتشان می‌مالند و خانمها به ابر و اطراف چشمشان !
- ★ **واعظ غیرمعتعظ** : سخنرانی که تحت عنوان «برگوئی یکی از عیوب بزرگ بشر است» مدت دو ساعت سخنرانی کند !
- ★ **ولخرج** : موجودیکه پولهایش قبل از اینکه از سوراخ کوچک‌ته جیبش گم شود ، از سوراخ بزرگتر بالای جیبش نابود شده باشد !
- ★ **التربیت** : کسیکه احتیاج ندارد بار ببرد ولی در عین حال تمرین باربری می‌کند !
- ★ **هالو** : شوهریکه دستکش ظرفشوئی را بجای اندازه دست‌خودش ، اندازه دست‌زنش بخرد !

هالو : دامادیکه خیال کند وقتی بماه «عسل» میروند
با یدیک کوزه عسل سبلان باخودش بپرد و در تمام مدت ماه عسل «کار
وزندگیش!» راول کنند فقط عسل بخورد!

هنرمند : موجودی که اگر بدمعاغش تلنگر بزای ، ده
سانت «گرد» در هوا پخش شود!

همزیستی مسالمت آمیز: اینکه مردی در یک خانه زن و
مادرزن ... و خواهر خود را جای دهد!

«پایان»

دروغ اسلامی خود را تکان دهد ،

نشریات توفیق :

(روزنامه توفیق - ماهنامه توفیق - سالنامه توفیق - وکتاب توفیق)
دوای کلیه دردهای شماست !
هیچ وقت نشریات توفیق را فراموش نکنید .

اسامی خانمها و آقایانیکه با فرهنگ توفیق همکاری داشته‌اند.

خانمها :

«آخ» - «ص.ن. آهنربا» - پریوش اردبیلی - «الیزابت».
«ک . پ . انچوچک» - فری بختیاری - «فری . ت» - «م . چادر
بسر» - «ش . د» - ناهید دانشور - صدیقه رحیم زاده - «رویاء» -
«رضوان» - پوران زمانی - پروین سهامی - سلطان سورماگن - «ب.
ن . س» - «شهلا» - «فری» - هما فرهانی - «فرزانه . ف» - «مهشید.
ف» - پریچهر فردی - ماری صوفی - سلطان صدق شبات - ملکی
صدق شبات - مهین عضدی - «کولی» - «بی بی کومه» - «م . کیانی» -
«حسرت» - «گمنام» - مژگان گردانی - «ن . مهستی» - «مهدخت» -
«زهراءعزی» - فخری مفتی - اعظم موسوی - «فرشته . م» - پروین
نهادندی - عزت نشواد - «س . نجاتی» - «ماهوس . ه» .

آقایان :

« آ » : آقا ربیع - آذری - « آینده بین » - آفایی - آصفی - آفاق پور - « آشنا » - آذرنیا - آگولی - آصفی - « آقاموشه » .

« الف » : افراسیابی - « پرویز . الف » - اذانی - « دیزی اشتهرادی » - ابهری - اعتمادی - اسفند آبادی - افشار - ایزدی - افسری - احمدیان - امیری - امیری رشتی - اویار حسینی - استادی - استوار - « سعادت الله . الف » - اجدوت - اتحاد - ابتهاج سمعی - اسلامی - ایرانزاد - افشار - ابراهیمی - ابوالفضلیان - اربابزاده - اعتصامی - « پ . ا » - اکبریان - ارشاد - انوری - « ع . الف » - « درادتمند » - امیر بشیری - ارغنبد - اخلاقی - امیر کوه - احترامی - ارمنی - « اوهو هو هون ! » .

« ب » : « بی اسم » - بیطرافان - باوی - « ابرام بی من » - « بچه دهاتی » - برادران - « بچه زرافه » - باین اعملی - « بچه شمر ون » - « بچه گیلانی » - بیاتی - بنائی - باختن - بزرگی - بهنام - بهروزی - بربی - بهرازیان - بانکی - بهمنی - بنکدار - « بچه یاخچی آباد » - بلاغی - بدیعی - « بچه یزدی » - بذرافشان - « بچه خوانساری » - « ه . ب » - « ا . ب » - بیرنگ - « ح . ب » - باشی نژاد - بیدار مغز - بازدگانی - سیاهپوش - بوربور - « باجی خانم » - بیکدلی - « ا - بچه جو لستان » - برات پور - « بچه کنگاور » - « بچه ارمنی » - « بهرام » - باسمهای - بیکلری - بیانی - بی درد .

«ب» : پاکشیر - «ب- پ» - پشمالو - پوپوئی - «پیاده» -
پرویز زاده - پریور - «پسر آفاجان» - پرگالی - پیروز - «پایان» -
- «پهلوان پنجه» - «پیشی بی حیا» - «منوچ خان پشنده» -
«نادر . پ»

«ت» : «ترانزیستوری» - «ک. ت» - نقوی - «ح. ت» -
تفی زاده - تابش - تاج زاده - تاجبخش - تمدن - تفتی - «تخم
مرغ مصنوعی» - تاج خلیلی - «تارعنکبوت» - تویسر کانی -
«تلویزیون» - «تریچه نقلی» - تهرانچی.

«ث» : ثقی.

«ج» : جلالی پور - جمشیدی - جواہری - جبلی -
جهانگشا - جلوه - جانفدا - جلالی - جاروئی - جهاندیده -
جلیلوند - «جن - جوجه تیغی» - جباری - «جهانگرد» - جوجه کفتر.

«چ» : چاوشی - چراگچی - «چسفیل» - چرتگو.

«ح» : حضرتی - «حمید». حائری - حالت - «ح. ح» -
حسینیان - حسینخانی - حسینی - حبیبی - حاجی آفا - حسنی
- حیدری - حاجیپور .

«خ» : خورشیدری - خدابخش - خواجه نوری - «خاله
سوسکه» - خرسند - خوش گسار - خرازی - خردمند - خوشابی -
خانلری - خدائی - خسروی - خدادادیان - خالدی - «ف. خ. ن» -
- خضرائی - خردپیر - «خوش باور» - خرم پور - فرمانزاده -
خوشنام - خیراندیش - خسروی - خسروی حقیقی - «ا. خ. کرمانی» -
- خالقی - «خجالتزاده» - «ذ. خ» - خلیل پور - خاقانی - «آمیتی
خرجنگ»

«د» : در تاج - دهقان - «دلتنگک میرزا» - دواج -
دادوی - دیباچ - دولو - دلارام - «محمد . د» - «س . ب . د» - دوشای
دارو گر - «دردونه حسن کبابی» - «ا . دنگک کوب» - دبیردانش.
«دو طبقه» - «دونده» .

«ذ» : ذاکرزاده - «خ . ذ» .

«ر» : رئیسی - «م . ر» - رفیعی - رضوی - رحیمی -
رنجبیر اصفهانی - «رهگذر» - رمضانی - رودگری - رحمانی - ربیع
- رحیم زاده - رخصتی - رعدپیما - «خ . ن . رودار» - رشیدی .

«ز» : «زلم زیمبو» - زرشکیان - زیبون زاده نو -
زارعیان - زهری - زهرائی - زمانی - زرین قلم - زارع - زرین
خط - «ك . ز» - زندیه - «زرافه» .

«س» : سمیعی - سرابی - سعادتمند - سبحانی - سهاسی
- سیمانیان - سلیمان - سامی - سیاح چی - سلطانی - «م . س» -
سعادت - سلیمی - سپهر - سمساری - سلمانپور - سکاکی - «ح .
س . ت» - سپاس - سعیی - سروخته - «ا . س» - ستوده - سلامی پور
- سهیلی - سید مصباحی - سیستانی .

«ش» : شفیعی - شیرداش - «شیخ ابوالرئیس» - شمشکی
- شاهپوری - «شیطون» - شیرین لو - شاهقلی - شیرمحمدی - «الف .
ش» - شاهین - «شیخ طشقند» - شاملو - شریفی - شاملوئی - شباتی -
شاهین - «شاپسر!» - شفیعی - «شیطان معمولی!» - «شارلاتان»
- شریعت - شیدا - «شماته» - شکرانیان - شبیر - «شازاده پسر» -
«شاھرخ . ش» - شکیبانی - شمشیری - شکوفی - «شمبله غوره» .

«ضن» : صالحی - صیامی - صادقی - صولتی - صبا - صفاری - صالح - صدر - صافی ضمیر - «شمس الدین . ص » - صبائی - «کیومرث . ص» - صدیقی - صادقیان - صفوی - «خ . ص . د » - صدری - صلواتی.

«ضن» : صبائی - «ف. ض» .

«ط» : طلاچیان - طلائی - طاهریان - طلاجو .

«ظ» : «امیر. ظ» - ظهوری .

«ع» : «جمشید. ع» - «ناصر. ع» - عمرانی - علمداری - عظیمی - عبدالله زاده - عمادی - عادلخانی - عبادی - عطارکاشانی - عباسی - علائی . «عمقلی هزارپای همدانی » - «عبدالکلاغ » - عراقی - «حمزة . ع» - عطری - «عورت» - عظیمی - علیزاده .

«غ» : غفاری - غمخوار - «غول بیابونی» .

«ف» : فیروز آبادی - فرهادیان - فخرائی - فیلی - فرشچی - فرح بخش - فجرک - فکری - فاضلی - فولادی - فریدی - فرشادی - فتاحی - فخرشفائی - فرجیان - فرهادی - فریز هندی - فلاحتی - فرید - «فیلدمارشال ابطحی!» - فریوراصفهانی - «فضول باشی» - فضلی - فلکی - فریدونی .

«ق» : «قمپزعلی» - قبولی - قشقائی - قائمی - قیامی - قربانی - قنادها - «ج . ق» - قازاروسیان - «قرنائلل» .

«ک» : کاشانی - کیمیاگر - «کاس آغا» - «کامیار» - «کل اصغرعلی» - کوچک زاده - «کلرورولگرد» - کشت ورز - کهبدی - ر . ک - کازاریان - «م. ع . ک» - «حسین . ک» - کیانی -

«حسین کوچولو» - «رضا کرمکی ۱» - کاظمی.

«گه» گلچین - گریگوریان - گرگانی - گلدوس - گلچین معانی - «گردوانی» - گلی ناوه - «گردن کلفت» - گنوز - گردی - گیوی - گرگانی .

«ل» لا جوردی - «س. ل.».

«م» «عقیلی» - میرزائی - میرفندرسکی - هفتی - مهدوی - محمدزاده - مفاخری - «منجم زاده» - «ق. م» - شاهرخ - محبت - «مسترزالو» - «عملی» - «مسخره» - مهردادیان - مشتاقی - موسوی پور - مشتاق - «مهشید» - مؤذن - میرسعیدی - «مجھول الھویہ» - میرزنجانی - محتشمی - مصدق - محسنی - متین رزم - میرحسینی - محمدی - «مادمازلدوس» - منفردناکی - منتجی - «مخلاص لولی» - مظلومان - مسیح پور - «ک. م» - مهین آسا - مفیدی - «س. م» - مهاجر - میرخانی - منشی - ملک پور - منوج - حسین محمدعلی - «ص. م» - منصوری - مفرض - محیط - میرآفتاب - مسیح - «میرزانمکدون» - موحد - «مش ماشاء الله» - شهناواز - م - مقیمی - محمدی - مجابی - «موشی» - مقیمی اسفندیاری - «عبدالرضا - م» - مستغاثی - مبارکه - «غ. م» - «مر کوژا» - مفید - معلم - «مز خرف گو» - میر عارفی - منجمی - «مهندس تخمی» - مهیار - «میرزا قشم شم» - «میرزا هپل هپو» - وحید - م - «ه. ن. مربا» .

«ن» نیر و مند - نیک فطرت - نبی زاده - نقاشیان - «نامید» - نظامی - نصیری - نمازی - نورانی - «نادان العلماء» - نیکخواه - نعمت الله - نورانی - نوروزی - نوارچی - نورانی - نجاتبخش - «نصر الله» - نقیب زاده - نظری - نصیری - نامور - نیکبخت - «نصرت» - «نظام میرزا» - ناصری - «نوه مرحوم شیرخدا!» .

«و» «وقوقصحاب» - وثوق - «ن. و» - ویتامینزاده - ولی زاده - وهداد - وفاجو-وکیلی - «م. و» - وحید طاهری - اکبر وقوقی ا - «وراجحضورا» - «ویستاویژن».

«ه» همایون - هیربد - هونگچی ا - پرویز . ه - همتی - «همردیف نقلعلی ه» - هدایتی - «م - ه» - «ع - ه» - همایونی - هاشمی .

«ی» «یزدی بیمزه» - «یاخچی کیشی» - یغمائی - یگانگی - یزد یزاده - «یخچال» - «ییییده» - یزدانی - یدالاھی فر - یکنیا - یعقوبیان - «م . ی» - «یدی کرده» - «یکدونه» - «یوزباشی مصنوعی» - یوسکا .

• گاگانوفیق •

تے دین میگند :

شیخ زین

دومین نشریه «کتابخانه توفیق»:

دەب گىر بە!

شامل ۳۱ داستان فکاهی و انتقادی بسیار خوشمزه ایرانی

بزودی منتشر میشود

قیمت: دو چوq!

تاب توپی

سومین نشریه «کتابخانه توفیق» :

کتابی که در روزهای اول انتشار نایاب خواهد شد :

جدول و سرگرمی توفیق

شامل صدها : جدول فکاهی، سرگرمی شیرین، ظایفه،
شعر، کاریکاتور، وغیره ! ..

بزودی منتشر میشود

قیمت : دو چوب !

تاب توپی

□ احتیاط کنید ! ..

یه عده بچه شیطون و نخاله دست بکار شده اند
تا شمارا از خنده روده بر کنند !

چهارمین نشریه «کتابخانه توفیق»:

تختم جن !

کتابی شامل :

صدها لطیفه ، شعر ، بحر طویل و کاریکاتور درباره بچه ها

قیمت : دو چوق !

شای خوشی

پنجمین نشریه «کتابخانه توفیق» :

چاپ دوم

دختر حوا

مجموعه صدها شوخی و لطیفه و کاریکاتور درباره جنس لطیف
کتابی که در همان روز اول نایاب شد

قیمت : دو تومان

برای تنویر فکر و پژوهش ذوق شما ، برای تفریح و سرگرمی شما
برای انبساط خاطر شما ، و برای رفع خستگی جسمی و تجدید قوای روحی شما

مؤسسه

توفيق

هر هفتادمین

«روزنامه توفيق»

هر ماه

«ماهنشان توفيق»

هر سال

«سالنامه توفيق»

شب عيد

«كارت تبریک توفيق»

و هر چند وقت يکبار

«كتاب توفيق»

را منتشر ميکند .

هيچ---وقت نشريات توفيق را فراموش نفرمائي---پد !

کتاب توفیق

«داماد فراری!»

مستظر کتابهای ولدی توفیق باشد